

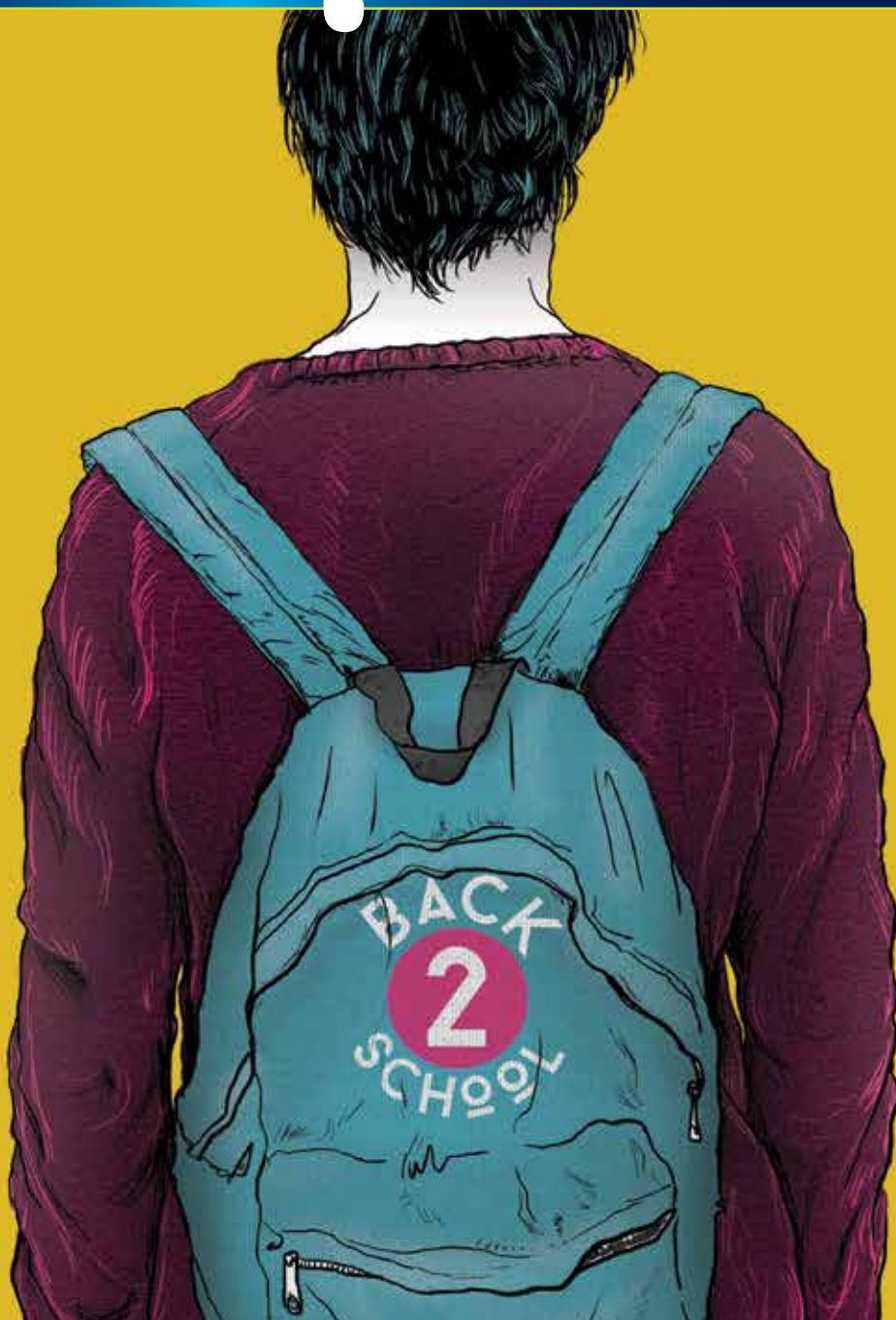
zapik

SEP '17

KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ

brezplačna revija za študente in dijake

Projekt:
(P)ostani KŠK-jevec

Raziskujemo:
Mlečna restavracija

Zapikov futr:
Ko bom velik, bom vrtnar

To je Kranj:
Carmen manet

Stojnice (P)ostani KŠK-jevec:

Gimnazija Kranj	5., 6. in 7. september
Gimnazija Franceta Prešerna	12. in 13. september
Fakulteta za organizacijske vede	29. september in 2. oktober
Biotehniški center Naklo	3. oktober
Šolski center Kranj	4. in 5. oktober

Dijaki in študentje se lahko kadarkoli včlanijo oziroma članstvo podaljšajo tudi na Info točki KŠK (Slovenski trg 5).

Delovni čas:

ponedeljek: od 10.00 do 16.00
sreda in petek: od 14.00 do 20.00

zapik
brezplačna revija
za študente
in dijak

Naslovnica:

Blaž Pintar

Odgovorna urednica:

Petra Polanič

zapik@ksk.si

Tehnični urednik:

Klemen Porenta

Oblikovanje:

Jure Vuković

www.creatizem.si

Avtorji prispevkov:

Rok Artiček

Neža Bajželj

Eva Bernard

Urška Gabrič

Tim Klemenc

Martin Kocijančič

Kristina Pahor de Maiti

Christian Pavuna

Lucija Perne

Tajda Perne

Petra Polanič

Gaja Pretnar

Luka Stare

Urednik fotografije:

Aljaž Repnik

Križanka:

Mateja Novak Kukovič

Izdajatelj:

Klub študentov Kranj

Tisk:

Tiskarna Littera Picta

Trženje:

trzenje@ksk.si

Naklada:

2000 izvodov

www.zapik.si

Srečno novo leto!

Dobrodošli, dragi bralci, v uvodniku. Če – in težko si predstavljam, da ne – že vsaj deset let vsako jesen začenjate novo šolsko leto, najbrž poznate nenaden val ambicij, ki človeka v tem času preganja. Vsaj meni je struktura šolskih in kasneje študijskih let tisto pravo novo leto prestavila na začetek jeseni; v čas, ko si obljubimo, da bomo letos nehali izgubljati geotrikotnike in bomo kavo nadomestili z zeliščnim čajem. Vso srečo pri vzdrževanju noveletnih zaobljub!

Če ste si morda obljubili, da boste v tem študijskem letu stres obvladovali z redno rekreacijo, lahko v tokratni številki preberete, kako vam pri tem utegne pomagati članstvo v Klubu študentov Kranj. Pisali smo tudi o razburljivem kulturnem dogajanju v Kranju in ob kavi (z zeliščnim čajem začnemo oktobra) testirali ponudbo Mlečne restavracije.

Petra Polanič, odgovorna urednica
zapik@ksk.si

KAZALO

KLUBOVANJE	FOTOREPORTAŽA
Pomoč prvošolčkom 4	Liga prvakov - NK Maribor : Hapoel Be'er Sheva (Izrael) 26
ZAPIKOVA ŠTAFETA	HENGAUT
Od Shreka do smrkca 6	Jungle Speed: Pazi na zobe! 28
ZRCALSKA OBRT	(P)OSTANI KŠK-JEVERC
Bi še šla 7	(P)ostani KŠK-jevec 30
EKSTRA	LAŽ
V življenju se da marsikaj doseči 9	V soteski Kokre našli ostanke zmajev 32
POTOPIS	RECENZIJE
S spačkom na Portugalsko – prvič 10	Recenzija žura: Delovne brigade se vračajo 33
TO JE KRANJ	Nova glasba: Jain 33
Carmen manet na prvi zborovski Evroviziji 12	Album: Raggalution - Gatekeeper 34
Kulturno društvo Alfred Štapka 14	Knjiga: Zadie Smith – Beli zobje 34
Vrača se Kr' Bis Band 15	Serija: Rick and Morty 35
IZ TUJIH LOGOV	Film: Služkinja 35
Kdo je nadarjen? 17	TEST
ZAPIKOV FUTR	Kateri član Zapikovega uredništva si? 36
Ko bom velik, bom vrtnar 22	Nagradna križanka 37
RAZISKUJEMO	Za luno 38
Mlečna restavracija - večna klasika, čeprav brez bonov 24	Koncertni napovednik 39

✉ Zapik se lahko znajde tudi v tvojem poštnem nabiralniku. Brezplačno ga lahko naročiš na dom prek www.zapik.si.

☞ Pomoč prvošolčkom

Ob začetku šolskega leta bo ponovno potekala pomoč prvošolčkom pri vključevanju v cestni režim. V sodelovanju z Mestno občino Kranj bomo pred kranjskimi osnovnimi šolami učencem pomagali varno začeti šolsko leto. S pravilnim prečkanjem ceste in s skrbjo, da bodo dobro opazni na cesti, jim bomo pomagali vstopiti v cestni promet, saj s prvim šolskim dnevom sami postanejo samostojni udeleženci le-tega.

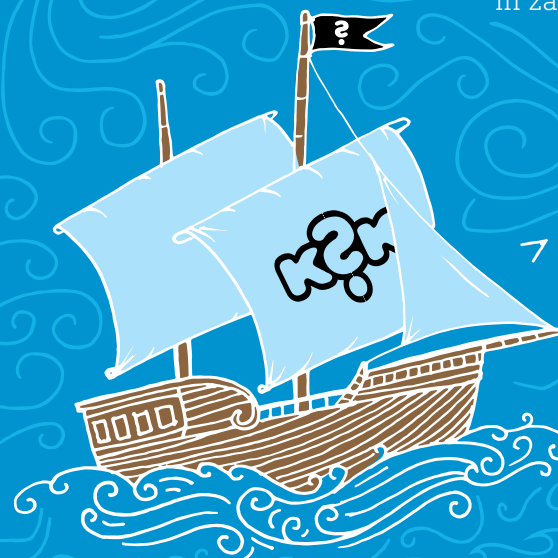
📷 **Blaz Pintar**

(P)OSTANI KŠK-JEVEC

od 5. septembra do 5. oktobra

(P)ostani član, koristi ugodnosti
in zadeni hude nagrade!

Postani član KŠK in se
nam pridruži na Plavalnih
uricah z Mi2 in San Di Ego
30. septembra na Bazenu!

**Prvi včlanjeni študenti na Info
točki dobijo brezplačno
vstopnico.**

**Postani član največjega študentskega kluba,
zavrti svojo srečo in osvoji kul nagrade!**

1 × izlet v Gardaland
3 × bon za koncertni aranžma na koncerti.net
in ostale privlačne nagrade

KŠK KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ

Od Shreka do smrkca

V času Tedna mladih sem slučajno pisala članek za TM cajtnig in takrat me je prešinila ideja, da bi lahko pisala še za Zapik. V tistem trenutku, ko sem bila polna doživetij torkovega večera in mi je adrenalin divjal po žilah, se je to zdela super ideja. Pred računalnikom v sobi pa mi vse deluje kot zarota veselja proti meni, saj ne vem, o čem pisati. Nasvet na sestanku je bil le, naj se predstavim bralcem.

Pisala bom torej o pisani poti mrtvih celic na moji glavi – o mojih laseh, ki me vse pre-pogosto definirajo. Lasje so nekaj, kar na človeku opazimo med prvimi stvarmi. Zakaj bi torej želela izstopati s kričečo barvo in takoj pritegniti pogled? Zato, ker me moji lasje naredijo drugačno od večine. Barva las je nekaj, kar lahko brez težav spreminjam iz dneva v dan, glede na trenutno počutje. Ko se počutim preveč ustaljeno v določenem ritmu ali pa sem pod velikim pritiskom, je spreminjanje barve moj ventil za sproščanje. Ljudje, ki so mi blizu, od mene že pričakujejo, da bom imela ob naslednjem srečanju z njimi že neko novo barvo ali pa novo frizuro. In to sem jaz. Nekdo, ki noče biti vsakdanji – mogoče ne na vseh področjih, ampak vsaj pri svojih laseh. Biti vsakdanji ni slaba stvar, ampak le ni zame. Sebe tako branim pred svetom s tem, da že vnaprej pokažem, da nisem narejena čisto po pravilih – zato torej malo bolj posebne barve in vedno drugačne frizure.

Petek ali dva nazaj sem zelo spontano kupila modro barvo in šla v napad. Imela sem zares slab dan in le ideja, da bom zbledelo zeleno v svojih laseh malo posodobila, me je držala pokonci. In tako sem zvečer ob desetih barvala lase z modro barvo. Od takrat je vse v mojem življenju modro – brisača, tuš, posteljnina in seveda moje roke. No, pa saj imam s tem že izkušnje. Preden sem postala smrkec, sem doživela že svojo Shrek izkušnjo, saj sem si zelo samozavestno barvala lase z zeleno brez rokavic. Moj nasvet vsem, ki bi to počeli; ne! Moje roke so bile zelene še naslednje tri dni in so zelo počasi izgubljale barvo. Pa si predstavljajte, da bi taki hodili na delo v kuhinjo. Ni bilo prav dobro sprejeto. Pa saj so me v resnici povsod, kamor sem šla, postrani gledali.

To niso bili moji prvi spodrsrljaji pri barvanju. Če se vrnemo kar nekaj let nazaj, ko sem bila sama sebi najbolj kul in uporniška oseba med vsemi učenci osmega razreda, sem sklenila, da bom svojo čisto preveč nedolžno blond grivo po-

barvala na črno. No, seveda se ta matematika ni izšla in sem, še preden je bilo moderno, kar nekaj tednov hodila okoli s sivo barvo. Kmalu po tem pa sem bila rdeča. Na začetku gimnazije sem vztrajala pri naravni barvi, ampak seveda ne za dolgo. Kmalu me je rdeča spet pritegnila, potem malo oranžne, kar nekaj časa sem preizkušala različne odtenke teh barv. No, dokler nisem doživela razsvetljenja in se pobarvala na črno. Napaka, ki je povzročila, da sem izgledala kot najstnik na povprečnem Myspace profilu. Po kar nekaj mesecih barvanja in vztrajanja sem črno končno uspela uničiti in sem bila spet blond. Pa malo rdeče in oranžne. Pa tako naprej. No, trenutna situacija je malo belo-siva pa malo modra. Mi je zelo všeč, ampak ne obljubim, da bom naslednjič, ko me vidite, še vedno modra. Idej imam ogromno, samo še pravi trenutek mora priti in bo spet čas za spremembo.

*Barvanje je postalo najlažja oblika
mojega upora, hkrati pa je ravno
prav vznemirljivo, da me še danes
kot sprostitev spremlja v situacijah,
ki so čustveno bolj ekstremne.*

Če pogledam nazaj je bilo moje uporništvó definitivno prisotno skozi vse moje barve las. Imela sem prepoved kakršnih koli piercingov na obrazu (Hvala, mami!) in le zato danes nimam preluknjane obrvi, ustrnice, nosu... Barvanje je postalo najlažja oblika mojega upora, hkrati pa je ravno prav vznemirljivo, da me še danes kot sprostitev spremlja v situacijah, ki so čustveno bolj ekstremne.

Po napisanem ugotavljam, da je moje lasno popotovanje kar velik sklop slabih idej. No, takrat so se vse zdele dobre. Seveda upam, da s tem sestavkom nisem uničila vaših sanj o super roza irokezi ali mavričnem frufuju. Vsekakor le pogumno v napad. Treba je eksperimentirati, saj bodo lasje vse prekmalu začeli izpadati. Upam, da bo Kranj kmalu pisano mesto s pomočjo norih frizur.

Eva Bernard

Bi še šla

Zadnja epizoda sezone Izmenjava. Temna soba, v sobi mrtvak, gola maya, pokrita z ničemer, blazina umaknjena z zložljive postelje, ker si predstavlja, da oddaja odvečno toploto. Ponoči je 37 stopinj, zato umira. Poškili na telefon, v Kranju je 15.

Orosijo se ji oči. Okno ne gleda na zvezde, niti ne prinaša vetriča ali čričkov. Kljub temu, da umazana šipa nima stika z ulico ali dnevno svetlobo, dostavlja hrup. Tako glasno je, da skoraj truplo ne sliši lastnih misli. Šla bi domov. Ulegla bi se na visoko mrzlo travo na Rupci in globoko dihala. Vdihnem in ne morem vdihniti do konca. Duši me mesto, ta dva in pol kvadrata me stiskata z vseh strani, da se ne prepoznam več.

Zbudim se čez dve uri, prepotena. V spodnjem perilu odidem na streho in prvič v življenju kadim sama. Prižgem si z vžgalico, po navadi z drugo, ker se prva zlomi. Potem obsedim s podočnjaki, naslanjajoč se na opečnato steno sosednjega bloka. Zgoraj je vedno svetlo, luči na Sagradi Familii so neugasljive. Zazdi se mi, da sem že skoraj zaspala izdihajoč dim. Pomislim, da imam danes izpit in jutri tudi in pojutrišnjem tudi in popojutrišnjem in še dan za tem. Ne morem ponavljati v glavi katalonskih izrazov iz Wittgensteinovih Investigaciones filosóficas. Te dni sem se učila besede kot take in ne vsebine. Da bi znala povedati vsaj približno, na kaj mislim.

Zjutraj se potim že med odklepanjem stanovanja. Na poti v knjižnico sem. Skušam se učiti v čitalnici fakultete, arhitekturno kopiranega filofaksa z dodano vrednostjo – lastnim dvoriščem za arheološka razkopavanja in priložnostne shode feministk. Ob besedi priložnostno naj opozorim, da so bila skandiranja s skorajšnjimi zažigi grafitiranih plakatov vsakodnevna praksa. Če ne drugega, se nepobritim ženskim pazduham nisi izognil ob knjigah na drugi strani šipe, med neznanjskim trudom, da bi čepki vsaj tokrat udušili kvazi nove interpretacije Simone de Beauvoir.

Medtem ko sem se trudila prebrati stavek v štirih jezikih, sta nasproti ljubimca izpila eden drugega skupaj z vrsto redbullov, ki sta jih vehementno odpirala in na glas odskavala presežek. Že nekaj zaporednih dni. Okoli je vrvelo, očitno Katalonci pod učenjem razumejo diskutiranje osnovnih pojmov, ki se jih niso pripravljali naučiti s kontempliranjem v tišini sami, da jih ne bi bilo sram, da niso samoumevni. Nekajkrat sem ostala do polnoči, dveh, vendar sem zadnji dve uri

prevečkrat pošpegala v okensko steklo. Sem dovolj negovala halloween look, da si upam na nočni avtobus in predvsem do njegove postaje? Pa kje bom našla odprto trgovino z budnim Indijcem, ki mi bo prodal vodo po sprejemljivi ceni (ne samo, da je nedelja, tudi temno je že)?

Potem sem naenkrat naredila te izpite, se uprla vsem vsiljivim in nezdravim zabavam ter nezdravim in vsiljivim telefonskim številkam. Ostalo mi je približno ducat dni do krožnika ajdovih žgancev (ne, nisem jih mogla skuhati tam, ajda ne raste med zamrznjenimi tortiljami). Veliko sem zamudila med spanjem po kopanjih ob sončnem vzhodu na uro oddaljenih plažah, zatekla sem se k hvalnicam Netflixu in sladoledu, ki se ni mogel primerjati z banjico Planice. Prvič mi je bilo komaj znosno, amigos so kapljali vsak nazaj na svoj konec sveta. Sita sem bila sentimentalnih poslavljanj, ker nisem imela solz zanje in ne moči, da bi hlinila umanjkanje Barcelone, ko izginem. Hotela sem nazaj, najbolj, ko sem v najljubši kavarnici, kjer je še kdaj bil mir in smo vsi zatopljeno listali po knjigah in kulturno pili limonado, zaslišala ameriško izgovorjavo španščine. Ne spomnim se, kdaj sem bila pred tem zares agresivna.

*Prvič mi je bilo komaj znosno, amigos
so kapljali vsak nazaj na svoj konec
sveta.*

Letalo je imelo zamudo, v Trevisu sem komaj zvelkla s tekočega traku svojih trideset kil življenja, ampak sreča po prihodu skozi vrata Arrivals prej nikoli doživeta. Ne pretiravam, če priznam, da sem jokala v presledkih osem dni, predvsem, ko mi je mami rekla, da je našla mojo najljubšo pižamo iz mape izgubljenega (raztegnjenega Snoopyja, dediščino sedmega razreda, s katero sem se nekdaj bahala v šoli in naravi) in me resno spraševala, če sem zadovoljna s slivovo pito ali bi raje jabolčni štrudl. Končno sem se usedla na kolo ob šestih zjutraj, premalo oblečena, da sem preverila, če mišice naježevalke niso umrle. Popisala sem preživele kralje ulice, se zlila s hribolazci in vsemi, ki vstajajo s turško kavo, po prvih šestih urah v domovini srečala šefico, na Metelkovi korektno odpela vse refrene in nerefrane slovenskih popevk. Se počutila blaženo in da bi spet nekam šla, samo da bi se še kdaj vrnila v naš gozd.

Urška Gabrič

VZAJEMNA
zdravstvena zavarovalnica

NI STATUSA?
NI PANIKE!

NAJUGODNEJŠE DOPOLNILNO ZAVAROVANJE

ni panike

www.nistatusa-nipanike.si ☎ 080 20 60

Paket Mladi z najugodnejšim dopolnilnim zavarovanjem in super ugodnostmi!

V PAKETU MLADI DOBIŠ:

>> Darilno kartico v višini 25 € za nakup v trgovinah Spar in Interspar ALI

>> bon v vrednosti 35 € za nakup v športnih trgovinah Extreme Vital ali na www.extremevital.com ALI

>> bon v vrednosti 35 € v Optiki Clarus.

Vključi se v brezplačen program Varuh zdravja in dobiš še super majico in ostale ugodnosti.

ZA SKLENITEV ZAVAROVANJA POKLIČITE
ŠPELA ŠIFKOVIČ-SOKLIČ, GSM: 041 810 975

V življenju se da marsikaj doseči

V življenju se da marsikaj doseči, vendar včasih obupamo prehitro. Zato ne obupajte prehitro z branjem tega članka. Kje se vidiš čez pet let? Kaj pa deset? Zapiši si in zapri v kuverto. Čez pet ali deset let pa odpri. Primerjava bo verjetno presenetljiva.

In, če boš igral življenje pravilno, potem boš ravno tam, kjer bo tvoje mesto. Ampak pazi, v življenju ni pravilnega načina. Za nekatere delujejo ene, za druge pa druge stvari. Na tebi je, da najdeš svojo pot in poslušaj svoje srce. Uči se, zapomni si, poskusi in nato se odloči, ali je to zate ali ne.

Nekateri začnejo s srednjo šolo, drugi s fakulteto. Moji spomini so lepi in jih ne bi spreminjal za nič na svetu. Spomnim se, kako sem v prvi letnik srednje šole zamujal več kot en mesec zaradi bolezni. Na življenje se težko vnaprej pripraviš, saj te bo na vsakem ovinku postavilo pred oviro. Na tebi je, da se ustrezno prilagodiš in najdeš način, da v življenju uživaš.

Vse je mogoče in neuspeh je samo nova lekcija. Učenci smo celo življenje. Iz vsakega neuspeha, iz vsake slabe stvari, se da naučiti kaj novega, dobrega.

Nekateri začnejo s srednjo šolo, drugi s fakulteto. Moji spomini so lepi in jih ne bi spreminjal za nič na svetu.

Svojo zgodbo sem v Zapiku že zapisal (če je nisi prebral, je na internetu – stare številke so objavljene na spletni strani www.zapik.si), ampak zdaj je čas za nadaljevanje. Ne vem, koliko ovir s tumorji ima življenje še na zalogi, a pustil se bom presenetiti. Po prvem poletnem odhodu v ZDA na poletno šolo igranja dve leti nazaj in po celoletnem študiju lani, je življenje zopet teklo po sveže brušenih tirnicah. Nova poznanstva, nove veščine v kuhinji in pralnici, novi spomini in, klišejsko, a na mestu – novo znanje. Igranje je preučevanje življenja in o tem smo se učili. Biti v trenutku. Brez strahu, pričakovanj in poln energije. Takrat je najlepše. Od ponedeljka do petka do sedmih do enajstih zvečer. Takrat je bil pouk, pred njim pa še kakšna vaja, branje in učenje vrstic, domača naloga... Z veseljem sem živel. Bilo je mnogo ovir na poti, vendar sem vse spretno premagal.

Za zimске praznike pridem domov in imam redno kontrolo in ples, življenje me zopet udari po ksihtu. Nov tumor na možganih. Četrty. Ostal sem doma in pričel z zdravljenjem. Ja, sem potreboval nekaj časa, da sem vse premislil, a v preteklem letu sem se toliko naučil, da je bilo veliko lažje. Pričel sem z delom, dokončal sem študij informatike tu v Kranju, pričel sem z amaterskim snemanjem (tudi na YouTubeu sem Christian Pavuna). Začel sem tudi z novo dieto. Nič več bele moke in meni zelo ljubega sladkorja. Sprva je bilo težko, a kjer je volja, tam je pot. Obsevanje je za menoj. Zaenkrat je vse v redu. Kaj bo jutri, drug teden ali čez pet let? Ne vem. Pustimo se presenetiti, saj nikoli ne moremo zares vedeti, kaj nam življenje utegne postreči. Imam cilje in naredil bom vse v moji moči, da jih dosežem.

In zatorej z nasmeškom v učilnico - ali pa tudi ne, kdo sem jaz, da bi pametoval. Vsak bo zakorakal v nov šolski dan, kakor se bo sam odločil, in tako je. Namerno nisem zapisal »tako je prav«, ampak samo »tako je«. Mogoče se ti trenutno zdi vse brez zveze, tudi meni se je, a vseeno so ostali le lepi spomini, ki jih bom pomnil do konca življenja.

Lajf je lep.

 Christian Pavuna

 Bojan Okorn

S spačkom na Portugalsko – prvič

Biti lastnik starega Citroëna 2cv ali po domače spačka prinaša mnogo radosti. Vožnja z odprto streho, druženje s podobno mislečimi posamezniki, obiskovanje lokalnih in mednarodnih srečanj, predvsem pa nešteto možnosti za potovanje.

Lastniki spačkov se namreč vsaki dve leti dobimo na svetovnem srečanju, ki poteka vsakič na drugi lokaciji v Evropi. Mogoče se spomnite, kako sem prav dve leti nazaj v Zapiku opisal naše potovanje na svetovno srečanje na Poljskem. Tokratno poletje nas je čakal precej večji zalogaj – srečanje je namreč potekalo na Portugalskem v mestu Ericeira, ki se nahaja približno 50 km severno od Lizbone. Ker sva z bratom Tomom ugotovila, da nam tokrat štirinajst dni niti približno ne bo zadostovalo za celotno pot, sva le-to zastavila precej bolj velikopotezno. Na koncu je bil veliko večji izziv kot zbrati dovolj financ za podvig prepričati šefa v firmi, kjer dobivam kadrovske štipendije, da mi pusti za štiri tedne oditi na dopust.

S sabo sva tokrat vzela prijatelja Mateja, na poti pa se nam je pridružila še Andrea iz Barcelone, ki sem jo spoznal tekom študijske izmenjave v Bratislavi. Prav prijatelji z Erasmosa so poskrbeli, da smo za prvi vmesni cilj na poti izbrali Lyon, kjer se nas je ponovno nabralo kar šest prijateljev z izmenjave. Pot nas je kasneje iz Lyona prek celotne Francije vodila v Baskijo, nato pa ob severni španski obali do Galicije, kjer smo se obrnili proti jugu in Portugalski.

Ker nismo želeli izgubiti dneva za vožnjo že takoj na začetku, smo se odločili, da pot do Lyona prevozimo kar ponoči. Po popoldanskem spancu in poslovnih čevapih pri Walterju smo ob devetih zvečer zabeležili uraden štart iz Kranja. Čeprav se po navadi ne vozimo po avtocesti, smo si tokrat privoščili tudi slovensko vinjeto. Čas je bil pač pomembnejši od denarja. Če smo bili psihično pripravljeni na visoko italijansko cestnino (sicer smo kasneje ugotovili, da je povsem primerljiva s francosko in portugalsko), nas je za dobro jutro takoj po žepu udaril predor pod Mont Blanc, kjer smo prečkali mejo med Italijo in Francijo. Sicer se po najvišji evropski gori le imenuje, speljan pa niti slučajno ni pod goro. 11 kilometrov nas je namreč stalo kar 44 evrov, kar nas je kar pošteno presenetilo.

Vseeno nam to ni uničilo dneva in okoli enajste ure dopoldan smo po 993 kilometrih dosegli svoj prvi cilj. Družba nam ni pustila do počitka in sledilo je nekaj izrednih dni v Lyonu. Lyon je s pol milijona prebivalcev za Parizom in Marseillem tretje največje mesto v Franciji, odlikuje pa ga predvsem

ogromen stari del mesta, ki se nahaja med dvema rekama in po pobočju griča, ki se dviga nad reko Saono. Opazili smo, da se domačinom stari del mesta očitno ne zdi velik, saj nam je gostitelj Brice zagotavljal, da je vse, kar želimo obiskati, precej blizu. Tisti dan smo nato vsaj šest ur hodili naokoli, bil pa je tudi najbolj vroč dan poletja v Lyonu. Proti večeru smo seveda poskušali okusiti tudi malo nočnega življenja, a nas je kombinacija utrujenosti, čudnega lokala z rusko tematiko, sladkih likerjev (ki so nam jih nosili) in zanič piva kmalu prepričala, da bo večer kratek. Preostale večere v Lyonu smo si raje krajšali z igranjem beerponga.

Drugi dan je bil bolj počitniški, saj smo se odpravili na kopanje v reko, kar je sicer prepovedano, a to domačinov ne ustavi, zato nas ni pretirano skrbelo Voda je bila z naskokom najtoplejša na potovanju, saj smo se kasneje kopali samo

še v Atlantskem oceanu. Zadnji dan smo izkoristili še za nekaj turizma, saj smo (zopet večinoma peš) odšli v predel St. Jean, kjer smo videli ogromno katedralo, zelo ohranjen rimski teater in se sprehodili po ozkih ulicah. Dan smo spet zaključili z beerpongom, a precej zgodaj, saj nas je naslednji dan zopet čakala dolga vožnja, tokrat že v polni zasedbi, saj se nam je v Lyonu pridružila Andrea.

Drugi vmesni cilj naše poti je bilo majhno mesto Pau, tik ob vznožju Pirenejev na francoski strani. Tja je namreč pot vodila tudi kolesarje na dirki Tour de France, kar pa bi bil že skoraj greh zamuditi. Od Lyona do Paua smo prevozili samo okoli 700 kilometrov, zato smo bili v kampu že ob zelo spodobni uri. Spet smo se zgražali nad čudno francosko navado, da v nobenem supermarketu ne moreš kupiti mrzlega piva, a nas je (kot tudi skoraj celotno potovanje) reševal led, ki smo ga dodajali v hladilno torbo. Za najbolj boleč trenutek Paua pa smo poskrbeli sami, ko smo hoteli eksperimentirati s pivom in seveda kupili najcenejše pivo v trgovini. Napaka, ki je kasneje nismo več ponovili. Naslednji dan nas je čakal Tour de France. Da nam ne bi bilo potrebno parkirati v centru mesta, smo se želeli iz kampa tja odpraviti z avtobusom, a so nas Francozi zopet razočarali in smo zaradi izredno slabih povezav vseeno uporabiti spačka.

*Po popoldanskem spancu
in poslovnih čevapih pri
Walterju smo ob devetih
zvečer zabeležili uraden štart
iz Kranja.*

Najprej smo posvetili nekaj časa raziskovanju mesta, ki nas je precej navdušilo. Predvsem Matej je bil povsem očaran nad gradom, pa tudi ostali nismo bili ravnodušni. Klasičen francoski grad, ki je bil zgrajen za njihovo plemstvo, močno presega vse tisto, kar so Španci pripravljeni prodati kot grad. Dopoldne je bilo torej namenjeno turizmu, popoldne pa kolesarstvu. Šlo je za šprintersko etapo, tako da se nismo ravno nadejali ogromnega razgleda nad kolesarji, zato pa je bolj navdušila atmosfera. Nekateri prej, drugi kasneje

smo se opremili z majicami, kolesarili smo za dobrodelnost, obenem pa iskali primerno pozicijo za ogled šprinta. Še preden nam je uspelo, smo doživeli še eno značilnost Toura – kakšno uro pred kolesarji namreč celotno traso prevozi še sponzorska karavana, ki razdaja razne bolj ali manj uporabne stvari. Prav zato lahko po televiziji ob prenosu vidite toliko ljudi s pikčastimi kapami in podobnimi "zakladi". Kolesarji so se bližali in uspelo nam je dobiti pozicijo pri ciljni črti, bili smo celo nekoliko dvignjeni in res smo mislili, da bomo lahko dobro videli šprint. Ko so pridivljali po ciljni ravnini, sem lahko samo na hitro videl zeleno čelado in dvignjeno roko zmagovala Marcela Kittela. Še dobro, da obstajajo veliki zasloni in počasni posnetki.

Naslednji dan smo kolesarje še pospremili v nov dan, saj je etapa potekala prav mimo našega kampa, nato pa se odpravili na kratko pot proti Baskiji. Za naslednjo številko tako obljubljam San Fermin v Pamploni, raziskovanje Baskije in nadaljevanje poti po severni španski obali.

Luka Stare

Luka Stare, Tom Stare, Brice Franquesa

Carmen manet na prvi zborovski Evroviziji

Julija so Rigo zavzeli zbori. Letos se je prvič predstavil nov format tekmovalne oddaje ljubiteljskih pevskih zborov, Evrovizijski zbor leta, ki je potekal v soboto, 22. julija 2017 v latvijski prestolnici. V Rigo smo kot predstavnice Slovenije potovale članice zbora Carmen manet, z dirigentom Primožem Kerštanjem na čelu. Istočasno so v mestu na devetih različnih prizoriščih, pod sloganom Sing in Riga! potekale Evropske zborovske igre, ki se jih je udeležilo kar 155 zborov, tako je mesto cel teden dihlo skupaj v duhu zborovske glasbe.

Kot zaključno poglavje tega zborovskega tekmovanja je v organizaciji evropskega združenja televizijskih postaj EBU potekal televizijski dogodek Evrovizijski zbor leta. Udeležilo se ga je devet državnih televizij, članic mreže EBU: Avstrija, Belgija, Danska, Estonija, Latvija, Nemčija, Madžarska, Slovenija in Wales. Svojega predstavnika je izbrala vsaka televizijska hiša posebej, vsaka pa je uporabila tudi svoj način izbire. V Latviji so tako za izbor pripravili oddajo Latvija poje, kjer so vrhunski latvijski zbori predstavili svoj evrovizijski program, pri nas je bila odločitev v rokah uredništva glasbenih in baletnih oddaj RTV. Kot pravijo so iskali zasedbo, ki bi lahko pripravila kvaliteten pevski nastop, poleg tega pa še pokazala privlačno vizualno podobo.

Tako so izbrali ženski pevski zbor Carmen manet iz Kranja, ki pod vodstvom dirigenta Primoža Kerštanja deluje od leta 2011. Zbor sestavljamo večinoma bivše ali sedanje dijakinje Gimnazije Kranj, ki se po slovesu od srednje šole še nismo želele odpovedati zborovskemu petju. Od tu izvira tudi ime zbora Carmen manet, ki v latinščini pomeni »pesem ostane«. V šestih letih delovanja je zbor osvojil kar nekaj priznanj z domačih in mednarodnih tekmovanj, kot sta velika nagrada mesta Montreux 2014 v Švici in zlata plaketa domačega tekmovanja Naša pesem 2016 v Mariboru.

Zbor sestavljamo večinoma bivše ali sedanje dijakinje Gimnazije Kranj, ki se po slovesu od srednje šole še nismo želele odpovedati zborovskemu petju.

Smernice za nastop na evrovizijskem tekmovanju so bile v šestih minutah pevskega programa predstaviti nacionalni karakter. Zborovodja se je tako odločil sodelovati z dvema mladima skladateljema, ki sta za to priložnost napisala novi skladbi: sklop ljudskih pesmi Adrca in moderno pesem v rezijanščini Ta na Solbici. Adrca je delo skladateljice Katarine Pustinek Rakar, ki temelji na slovenski ljudski pesmi in predstavlja življenje ženske v devetnajstem stoletju, Ta na Solbici

pa je pesem s sodobnimi elementi, body percussionom in besedilom v rezijanščini, delo skladatelja Sama Vovka. S pripravami na dogodek smo v zboru začeli aprila, vključevale pa so vse od učenja samih pesmi, koreografije, izdelovanja dodatkov, izbiranja in naročanja novih oblek in še česa. Celotno podobo in nastop smo oblikovale same, pri tem pa je bilo potrebno kar nekaj časa za usklajevanje vseh želja in predlogov. Da smo si lažje predstavljale potek koreografije in različne postavitve na odru smo v telovadnici Gimnazije Kranj, kjer potekajo naše vaje, z lepilnimi trakovi začrtale mere odra, ki so nam jih poslali organizatorji. Program smo že pred odhodom v Rigo predstavile tudi na tekmovanju na Hrvaškem, ter na koncertih v Ljubljani in Kranju. Poseben koncert pred odhodom smo pripravile v hiši Layer, kjer smo program predstavile svojim najbližjim, tudi najbolj zvestim navijačem. Podpret sta nas prišla tudi oba skladatelja, po koncertu pa smo od njiju dobili še zadnje napotke.

Pred odhodom smo z ekipo RTV posneli našo razglednico, na trgu pred Gimnazijo Kranj in na Račjem otoku na posstvu Brdo. Pokazati smo se morali zunaj svojega običajnega okolja pevskih vaj in nastopov, tako da smo prikazali našo sproščenost in odtrganost z izvajanjem kreativne joge.

Končno smo se lahko odpravili v Latvijo. Po zares pozni ponedeljkovi vaji, kakršnih sicer nismo vajeni, smo se z avtobusom odpravili proti dunajskemu letališču, v torek dopoldne pa smo že pristali v (tisti dan) deževni Rigi. Po nastanitvi

v hotelu nedaleč od centra mesta smo že prvi dan odšli na snemanje drugega dela razglednice, ki je potekalo na sedežu latvijske televizije LTV, kasneje pa smo si ogledali še prizorišče v Areni Riga. V tako veliki dvorani še nismo nastopale, k veličastnemu vzdušju pa sta še posebej pripomogli osvetlitev in scena. Oder je izgledal res neverjetno, vendar smo se ga po vseh vajah v prihodnjih dneh že nekako navadili. V treh dneh smo opravili kar nekaj vaj posameznih zborov, zaradi usklajevanja ozvočenja in premikov kamer, celotna produkcija je bila izvedena vrhunsko. Poleg nastopa vsakega zbora smo posebej vadili še dve skupini pesmi, uvodno Fly to Paradise in zaključno My Song, ki jo je na klavirju spremljal latvijski skladatelj Eriks Ešenvalds. Generalka je potekala v petek zvečer, izgledala pa je povsem enako kot nastop naslednji dan, le da so bili na mestu žirije le igralci. Petek in soboto smo tako v celoti preživeli v Areni Riga, kjer so vaje potekale od zgodnjih dopoldanskih do poznih večernih ur.

Zbori smo se med sabo lahko poslušali, saj nam je bil med vajami ostalih zasedb omogočen vstop v dvorano, med nami pa ni bilo čutiti nobene tekmovalnosti. Programi zborov so bili zelo raznoliki, tudi zaradi osnovne sestave zborov, sodelovali so mešani zbori, ženski, moški, otroški in jazzovski zbor, vsak s programom, ki se je poklonil nacionalni zborovski tradiciji. Zdelo se nam je, da bi lahko zmagal kdorkoli, saj je tudi strokovna žirija, ki so jo sestavljali britanski skladatelj John Rutter, latvijska mezzosopranistka Elina Garanča in švicarski dirigent Nicholas Fink, na sobotnem nastopu vse zbere zelo pohvalila.

Na sobotni nastop smo bili res dobro pripravljeni, prav tako pa po vsakodnevnih vajah že precej navajeni petja in nastopanja na velikem evrovizijskem odru, zato smo lahko nastopili skoraj brez treme. K sproščenosti je pripomoglo tudi poplesavanje v zaodrju, ko smo že pripravljeni čakali na svoj nastop smo lahko uživali v nastopu naših pred-

hodnikov, jazzovskega zbora iz Nemčije. Primožev nasvet pred odhodom na oder je bil, naj damo od sebe svoj maksimum in pustimo srce na odru. V petju in celotnem nastopu smo tudi uživali, oder pa smo zapustili s norimi občutki. Tako smo lahko čakali le še na skupno razglasitev zmagovalcev prvega evrovizijskega zborovskega tekmovanja. Prav neverjetno se nam je zdelo, ko je Elina Garanča za zmagovalca razglasila slovenski zbor, naš dirigent Primož Kerštanj pa nekaj sekund kasneje dvignil težki kristalni pokal. Zaključne pesmi še nikoli prej nismo pele s takim žarom, saj je bil občutek povsem drugačen kot na vajah, spremljale so ga solze sreče, objemi in mahanje

z zastavami. Takoj po koncu prenosa so nas povabili na tiskovno konferenco, kjer smo se še naprej veselile, kasneje pa v zaodrju tudi razrezale slavnostno torto ter nazdravile s šampanjcem. V Rigi pa se ni bilo težko veseliti do jutra, saj se je daniti začelo že ob štirih ponoči.

V Rigi pa se ni bilo težko veseliti do jutra, saj se je daniti začelo že ob štirih ponoči.

Po povratku iz Rige pa nas je presenetil odziv doma, saj so nam že pri prihodu v Kranj domači pripravili sprejem z ognjemetom, šampanjcem in transparenti. RTV nam je nekaj dni kasneje pripravil sprejem, na katerem so nam podelili priznanje, prejeli pa smo tudi nešteto čestitk iz vseh strani. Zmaga se še vedno zdi nekoliko neverjetna, celotna izkušnja Rige pa je bila nepozabna. Poleg vseh vaj in nastopa na tako velikem odru in pred televizijskimi kamerami se nam bo v spomin vtisnilo celotno mesto, ki smo si ga lahko ogledali v prostem času. Obiskali smo lahko staro mestno jedro, polno zgodovinskih in kulturnih znamenitosti, si ogledali izjemno lepo državno knjižnico, ali pa se z vlakom odpeljali kar do Baltskega morja, na znano plažo Jurmala, se sprehodili do reke ali pa si privoščili kako lokalno specialiteto. Prav tako smo veliko časa preživeli v družbi zbora, med vajami, skupnimi večerjami ali preprostim druženjem med čakanjem na vaje v areni nam ni bilo nikoli dolgčas. Izkušnja evrovizijskega tekmovanja je bila zares nepozabna, sedaj pa se odpravljamo novim izzivom naproti in upamo, da bodo prav tako razburljivi, noro zabavni in zanimivi.

Kulturno društvo Alfred Štapka

Ker Alfreda ni mogoče dobiti, smo člani Kulturnega Društva Alfred Štapka poiskali ljudi, ki so mu blizu oziroma so mu blizu nekdaj bili. Upali smo, da nam bodo pomagali odkriti tančico, ki meče senco na skrivnostno Alfredovo življenje. To so zgodbe o Alfredu skozi oči štirih (3 neto) oseb, ki so spremljale Alfreda v različnih aspektih njegovega življenja.

Alfredov dolgoletni sodelavec pri kulturnih projektih:

Huh...Alfred je zanimiva zver. Prvi kulturni projekt, v katerega me je posrkala Alfredova neizbežna energija, je bilo snemanje nekega indie filma, ki ga je v celoti financiral Alfred. Če me spomin ne vara, je bil naslov Casablanca. Alfredu so ponudili režiserski stolček, vendar ga je zaradi strastnega razmerja z igralko Ingrid Bergman zavrnil, ker ni želel da to vpliva na režijo. Nikoli ne bom pozabil projektov, pri katerih sem sodeloval po Alfredovi zaslugi. Teh je bilo mnogo. On je človek, ki te ob pol petih zjutraj zbudi s telefonskim klicem in reče: "Imaš 10 minut, da spakiraš kovček, ker čez 6 ur snemamo dokumentarec o opijskih luknjah v Burmi. Avto te čaka spodaj." Čeprav nisi bil pripravljen na ta klic in boš moral stvari, ki jih imaš v planu, zamakniti za nihče-ne-ve-koliko dni, si na nek način srečen, ker veš, da te čaka nova pustolovščina z Alfredom. Sedaj na stara leta sodelujem z Alfredom samo še občasno. Moral sem umiriti tempo in priznal bom, da Alfredove klice včasih preslišim. On je še vedno sila. Dostikrat sem mu že rekel, da se bo tudi on moral enkrat ustaviti, a mi vedno odvrne: "Da, da. Nekoč, prijatelj stari. Nekoč."

Alfredova mama

https://sl.wikipedia.org/wiki/Kleopatra_VII.

Ni bila dosegljiva za komentar.

Alfredova bivša žena (prevedeno iz romunščine s pomočjo Google translata):

Spoznala sva se na Ibizi. Na eni izmed Alfredovih stalnih, ekstravagantnih zabav, v priobalni, samotni vili, neke v San Antonio. To je bilo enkrat v poznih 60-ih, še pred poletjem ljubezni. Prijatelji so poznali enega od natakarij, ki nas je dal noter, drugače so bile zabave rezervirane za bolj prestižne goste. Nikoli prej nisem bila senca kakšne izmed zvezd, zdaj pa sem brisala šminka iz Jaggerjevega kozarca, ki je zamenjal za svojega. "Nič hudega, punči," mi rekel in lizal šminko,

medtem ko skozi držal kontakt oči. Janis Joplin je bila zgolj eno školjko stran od mene na stranišču in na neki točki verjetno tudi ista školjka. Srečala sem Paul McCartney in ga poljubila. Poljuba mi ni vrnil. Na zabavi je bila šampanjec fontana, tri zunanji in notranji jacuzzi, droga koliko hočeš in najboljši vsi DJ-i takrat. Preden sem prvič uzrla Alfred Štapka, sem popila že kar nekaj pijača. Ni izgledal, kot da je vse to njegovo maslo. Stal je sredi velikega dnevnega prostora, okrog rumeno auro, zatopljen v svoj pogovor s princeso Monaka. Nosil je odpeto karirasto srajco, preden so bile te sploh moderne, ohlapne jeans, neurejeno brado in dolgo jezus-like frizuro. Opazil me je in ostalo je zgodovina. Popeljati me okoli sveta in gibala sem se v zelo visokih krogih. Večerje s kraljevi družini, plavaj z morskimi psi, najbolj intimne zabave v Rio de Janeiru... Takšno je bilo življenje z Alfredom, razburljivo, nepredstavljivo. Vedno se je nekaj dogajati. Zasvojen bil z dogajanjem. Bolj kot vame je bil Alfred zaljubljen v svoje delo. Vedno je iskal ideje za nove projekte in zato so ga ljudje klicali. Spomnim se najin izlet na Matterhorn, ko sva vpeta v vzhodno steno vzpenjala proti vrhu. Alfredu je zazvonil telefon in zgolj ob pogledal na številka je odpel zajlo in s padalom skočil v dolino. Takrat sem vedela, da je najinega zakona konec.

Alfredov profesor na Gimnaziji Moste:

Preveč pameten za svoje dobro, to vsekakor. Nikoli nisem maral učencev, ki so bili slab zgled... Kako te lahko tretjino časa ni pri pouku in še vedno opraviš šolo z odliko? Tega nikoli ne bom razumel. Alfred je bil edini dijak, ki je oddal seminar s pomočjo priporočene pošte. Navkljub mojim prizadevanjem, da bi ga nemudoma izključili, je prišel do mature in jo zaključil kot najboljši v svoji generaciji. Vedel je, da mi ni pri srcu, zato me je toliko bolj presenetilo, ko sem dan po maturi Alfredove generacije našel svoj najljubši viski v predalu katedra.

Kulturno Društvo Alfred Štapka domuje na Facebooku, Alfredovi zgodbi pa lahko sledite na Instagramu - @kdalfred-stapka.

 člani KD Alfred Štapka

Vrača se Kr' Bis Band

Kranjska glasbena skupina Kr' Bis Band letos praznuje šele prvi rojstni dan, na svojih jesenskih koncertih filmske glasbe pa pričakujejo že več kot tisoč poslušalcev. Skupina se je oblikovala lansko leto poleti, ko je Branko Djoković iz želje po glasbenem ustvarjanju tudi po koncu glasbenega izobraževanja zbral svoje prijatelje, kolege, znance, s katerimi je pred leti skupaj obiskoval Glasbeno šolo Kranj in igral v šolskem mladinskem pihalnem orkestru.

Kr' Bis Band namreč sestavljajo nekdanji učenci Glasbene šole Kranj. Že lani so tako z naslovom koncerta (Vrnitev odpihanih) kot z izjemno glasbo dokazali, da kljub zaključku šolanja njihova glasbena pot še zdaleč ni končana. Ideja o ponovni združitvi se je povabljenim zdela zanimiva, zato ni bilo težko napolniti zasedbe pihalnega orkestra, flavtistk pa je ostalo celo dovolj za ločen manjši orkester flavt. V orkestru igrajo večinoma mladi – le nekaj med njimi jih ne sodi v starostno skupino od 15 do 30 let. Sodelujoči so se na povabilo večinoma odzvali zaradi lepih izkušenj iz časov šolskega orkestra, ki ga je prav tako kot Kr' Bis Band vodil dirigent Tomaž Kukovič. S šolskim orkestrom glasbene šole so v času izobraževanja vadili čez celo šolsko leto, običajno pa so pripravili še dva koncerta – enega decembra in drugega junija, nastopali so največ v Kranju, a tudi v različnih slovenskih krajih pa na Madžarskem in v Italiji. Glasbeno znanje sodelujočih v Kr' Bis Bandu pa se precej razlikuje: nekateri so zaključili le šestletno glasbeno šolo in opustili tudi orkestrsko igranje, drugi še ljubiteljsko igrajo v lokalnih godbah, mnogi so se šolali še na srednjih glasbenih šolah, nekaj najboljših pa celo študira na akademijah za glasbo po svetu. Pred lanskoletnim koncertom, ki so ga mladi večinoma sami, pa tudi s pomočjo Glasbene šole Kranj in dirigenta Tomaža Kukoviča, organizirali septembra v Letnem gledališču Khislstein, so s sodelovanjem in medsebojno pomočjo dokazali, da različno znanje ni ovira za izvrsten koncert.

Že lani so tako z naslovom koncerta (Vrnitev odpihanih) kot z izjemno glasbo dokazali, da kljub zaključku šolanja njihova glasbena pot še zdaleč ni končana.

Pred publiko Letnega gledališča, kjer je bilo težko najti prost sedež ali prostor za sedenje na stopnicah (zbralo se je kar okrog 600 ljudi), so se predstavili z izvedbami skladb iz znanih risank (Tom in Jerry, Levji kralj, Lepotica in zver) in z drugimi zanimivimi melodijami. Posebej sta se predstavila še orkester flavt in tolkalska zasedba. Lani, ko si je Kr' Bis Band šele ustvarjal ime, so svojih poslušalcev vrhunsko glasbo ponudili v zameno za zgolj aplavz in prostovoljne prispevke. Publiko je bila navdušena, mnogi Kranjčani pa so si želeli ponovitve koncerta. Tistim, ki v glasbenem žargonu niso najbolj domači, bo zanimiva tudi zgodba za imenom pihalnega orkestra. Bis je namreč izraz

za dodatek, dodatno skladbo, ki jo orkester po koncu uradnega koncertnega programa zaigra na zahtevo publike. Za člane Kr' Bis Banda ima beseda še poseben pomen, saj je njihova odločitev, da po več letih premora spet skupaj poprimajo za glasbilo, nekakšen dodatek k njihovi uradni glasbeni izobrazbi. Na lanskem koncertu se je njihova izbira imena izkazala za še kako primerno, saj so jih navdušeni kriki publike na oder spet priklicali tudi po koncu osnovnega programa.

Na lanskem koncertu se je njihova izbira imena izkazala za še kako primerno, saj so jih navdušeni kriki publike na oder spet priklicali tudi po koncu osnovnega programa.

Publika je bila navdušena, mnogi Kranjčani pa so si želeli ponovitve koncerta. Ne ponovitve lanskega, ampak dve ponovitvi novega koncerta z naslovom Vrnitev odpihanih: Čudoviti šum bodo dočakali letos, 9. in 10. septembra ob 19.30 spet v Letnem gledališču Khislstein v Kranju. Člani Kr' Bis Banda so že pričeli z vsakodnevnimi skupnimi vajami, da bodo septembra spet lahko navduševali publiko. Tokrat se bodo mladi nadobudni glasbeniki predstavili z melodijami iz filmskih klasik v zasedbi pihalnega orkestra. Se vidimo tam?

 Petra Polanič
 Gorazd Uršič

Z AKEŠEM SI SAM SVOJ FINANČNI GOSPODAR.

Pridruži se nam!

Odpri brezplačen osebni račun Akeš za dijake in študente!

www.abanka.si/akes
facebook.com/akes.abanka

KIRURG MORA BITI SPRETEEN Z ROKAMI.

NIČ MANJ KOT DIJAKINJA, KI DELA KOT BARISTKA.

#IMAMIZKUSNJE

S PRIDOBIVANJEM
DELOVNIH IZKUSNOSTI VEČ
KOT 20 LET MLADIM POMAŽAMO
DO PRVE ZAPOSLOTITVE.
STUDENTSKI-SERVIS.COM

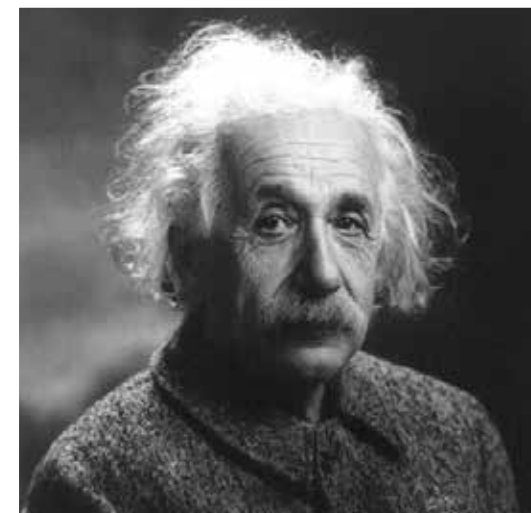
Kdo je nadarjen?

Wendy Berliner, The Guardian

Ko je pred nekaj meseci pri skorajda rosnih štiridesetih letih ta svet zapustila Maryam Mirzakhani, so vsi pisali o njeni izjemni nadarjenosti. Iranka, ki je od 31. leta predavala na univerzi v Stanfordu, je tudi prva prejemnica Fieldsove medalje, ki je v matematičnem svetu izenačena z Nobelovo nagrado.

Z lahkoto si lahko mislimo, da je bila Mirzakhani čudežni otrok. Eden tistih, ki pri petih berejo knjige o dogodivščinah Harryja Potterja in so kmalu zatem sprejeti v elitno združenje Mensa, kjer se srečujejo ljudje z nadpovprečno visokim inteligenčnim kvocientom. A če pogledamo pobližje, se nam odkrije popolnoma drugačna zgodba. Mirzakhani se je rodila v Teheranu v družini srednjega sloja s tremi otroki, ki jo je finančno podpiral oče kot inženir. Edina posebnost njenega otroštva je bila iransko-iraška vojna, ki pa se je na srečo končala v njenih najstniških letih.

Mirzakhani je obiskovala zahtevno dekleško šolo, vendar matematika ni bila med njenimi najljubšimi predmeti. Veliko raje je brala. Na poti domov se je večkrat zataknila v kakšni knjigarni in tam skupaj s prijateljico preždeli cele popoldneve. Pri matematiki sprva sploh ni blestela in zanj se je začela zanimati šele, ko ji je starejši brat predstavil enega od znanih matematičnih problemov. Takrat pa jo je lepota matematike popolnoma očarala.

Če ste morda pri petih računali bolje kot vaš desetletni sosed ali brali, preden ste si znali zavezati čevlje, to še ne pomeni, da boste prednost pred sovrstniki ohranili skozi vse življenje.

Vidimo torej, da njeno otroštvo ni bilo nič posebnega. Pravzaprav večina Nobelovih nagradencev v otrostvu ni izkazovala posebne nadarjenosti. Vsi smo že slišali, da je Einstein začel govoriti zelo pozno in da so ga celo označili za malega beččka. Splošnega preizkusa za sprejem na univerzo ni opravil, čeprav so ga potem vseeno sprejeli zaradi odlično opravljenih izpitov iz matematike in fizike. Tudi kasneje pri opravljanju raznih zadolžitvev ni izstopal, na patentnem uradu, kjer je bil zaposlen, pa so mu celo odklonili napredovanje, ker mu je razumevanje mehanike povzročalo preglavice. Vendar je kljub vsemu vztrajal in končno Newtonove zakone gibanja dopolnil s svojo teorijo relativnosti. Lewis Terman, pomemben ameriški psiholog, je leta 1921 zajel v študijo 1470 Američanov, ki so v svojem življenju dosegali nadpovprečne rezultate na preskusih inteligenčnih sposobnosti. Nihče izmed njih, čeprav je Terman to pričakoval, se v zgodovino ni zapisal kot veliki mislec ali pomemben znanstvenik svojega časa. Terman je pravzaprav iz svojega nabora primernih kandidatov zaradi preslabo opravljenih

testov izločil kasnejša dobitnika Nobelove nagrade za fiziko Luisa Alvareza in Williama Shockleya.

Obstaja cela vrsta uglednih raziskav iz zadnjega stoletja, iz katerih je razvidno, da odličnih rezultatov nikakor ne pogojuje le dokazano visok inteligenčni kvocient. Poleg tega pa raziskave tudi jasno kažejo, da so možgani dovzetni za spremembe, da lahko ustvarjamo nove nevronske povezave in da torej inteligenčni kvocient nikakor ni stalen. Če ste morda pri petih računali bolje kot vaš desetletni sosed ali brali, preden ste si znali zavezati čevlje, to še ne pomeni, da boste prednost pred sovrstniki ohranili skozi vse življenje.

Zadnje nevrološke in psihološke raziskave pravzaprav potrjujejo, da lahko večina ljudi (razen v primeru, da zanje veljajo posebne okoliščine) doseže raven umskih sposobnosti, ki so sicer pripisane tako imenovanim nadarjenim posameznikom. Vendar pa se je treba naučiti pravega pristopa k učenju in razviti nekatere značilnosti zelo uspešnih ljudi – vedoželjnost, vztrajnost in delavnost. Posebej pomembno pa je, da se zagotovi ustrezno podporo pri razvoju tako v šoli kot doma.

Ob tovrstnih odkritjih se torej lahko začnemo spraševati, ali sploh obstajajo nadarjeni otroci. V znanstvenih krogih se mnenja krešejo. Priznani psiholog in predavatelj na univerzi v Floridi Anders Ericsson po raziskavi, v katero je zajel podatke od leta 1980 naprej o nadarjenosti in dosežkih posameznikov na različnih področjih od glasbe in pomnjenja do športa, meni,

da prirojene sposobnosti nimajo prav dosti skupnega z dosežki kasneje v življenju. Ericsson zagovarja trditev, da je s približno 10 000 urami načrtnih vaj, ki človeka sili v premagovanje lastnih meja, mogoče izoblikovati izjemno uspešnega posameznika. Ne gre za čarobno število – najuspešnejši ljudje svoji paradni disciplini posvečajo veliko več časa in običajno svojo nišo na tem področju najdejo med ukvarjanjem z različnimi povezanimi nalogami.

Posebej zanimivi so izsledki Ericssonove raziskave o pomnjenju, iz katerih je razvidno, da so se naključni študenti po usvojenih tehnikah pomnjenja pri tovrstnih nalogah odrezali bolje od tistih z domnevno boljšim spominom, torej od tako imenovanih nadarjenih posameznikov. Do zamisli za takšno raziskavo je prišel, ko ga je pri partiji šaha premagal nekdo, ki je proti njemu običajno izgubljal. In drugega vzroka, kot je namenska vada, ni uspel najti.

Benjamin Bloom, še eden od znanih ameriških psihologov v 80. letih prejšnjega stoletja, se je prav tako dokopal do spoznanj, ki nam lahko dajo misliti, saj z njimi poudarja bistveno vlogo družine pri posameznikih, ki se lahko pohvalijo z izjemnimi dosežki. Bloomova ekipa raziskovalcev je pod drobnogled vzela skupino nadpovprečno uspešnih posameznikov z najrazličnejših področij, med njimi baletnike, plavalce, pianiste, teniške igralce, matematike, kiparje in nevrokirurge, ter v intervjuje vključila tudi njihove starše. Opazil je, da je tem staršem skupno spodbujanje svojih otrok, še posebej na področjih, kjer so njihovi otroci uživali. Izstopajoči posamezniki, vključeni v raziskavo, so torej imeli močno podporo v primarni družini, kjer se je poudarjala delavnost in vztrajnost, in so te lastnosti lahko ob odraščanju ponotranjili in se po njih ravnali.

Čeprav si znanstveniki še niso enotni, ali so nadarjenost in drugi dejavniki, ki vplivajo na uspešnost, prirojeni, gotovo velja, da je vedenjske vzorce, ki jih lahko opazimo pri zelo uspešnih ljudeh, mogoče posnemati in se jih naučiti – to velja celo za radovednost.

Vendar pa se je treba naučiti pravilnega pristopa k učenju in razviti nekatere značilnosti zelo uspešnih ljudi – vedoželjnost, vztrajnost in delavnost.

Danes že vemo, kako se učijo tisti, ki dosegajo visoke rezultate. Deborah Eyre je v okviru svoje raziskave, ob kateri je napisala tudi knjigo z naslovom *Great Minds and How to Grow Them* (Veliki umi in kako jih vzgojiti, op. p.), oblikovala smernice za učenje, ki vključujejo vrednote, načine odzivanja in značilnosti uspešnih ljudi. Te smernice zdaj preizkuša na nekaterih osnovnih šolah v Veliki Britaniji in drugod. Vendar Eyre poudarja, da bi morale te smernice tudi družine vključiti v svoj vsakdan, če želimo, da bi zares vplivale na celotno družbo. Raziskave so namreč pokazale, da obstaja razkorak, viden v celotnem osnovnošolskem obdobju, pri otrocih, ki jih starši doma že pred osnovno šolo spodbujajo na primer k bralnim vajam, in med tistimi, katerih starši se za tovrstni razvoj svojih otrok ne zanimajo. Odnos do izobraževanja, ki ga starši oziroma drugi pomembni ljudje v otroštvu posameznika gojijo in prenašajo

na otroka, torej izjemno pomembno vpliva na otrokov razvoj, pri čemer pa, kot kažejo povezane raziskave in je morda celo v nasprotju s splošnim prepričanjem, ima finančna preskrbljenost družine pri tem manjši pomen.

Einsteina, ki je šolski primer genija, je odlikovala radovednost, zanj sta bila značilna močan značaj in odločnost. Že od malih nog se je spopadal z nasprotovanji, vendar je ostal neomajen. Ali je o sebi razmišljal kot o geniju ali nadarjenem otroku? Ne. Nekoč je zapisal: »Sploh ne gre za to, da bi bil tako zelo pameten, ampak le, da se s težavami ukvarjam dlje. Večina pravi, da se znanstvenik razvije v vrhunskega strokovnjaka zaradi svojih miselnih sposobnosti. Ampak se motijo: v vrhunskega strokovnjaka se razvije zaradi svojega značaja.«

Kaj pa Mirzakhani? Iz njenih objav je bilo čutiti radovednega in vztrajnega človeka, navdušenega nad svojim delom. To lepo povzame tudi eden od njenih komentarjev: »Seveda, najboljši občutek je, ko se ti posveti. Tisto navdušenje ob odkritju in užitek, ker razumeš nekaj novega ... to je kot, da bi stal na vrhu gore in imel jasen pregled nad vsem. A večino časa imam pri matematiki občutek, kot da sem na dolgem pohodu, na brezpotju in brez začrtanega cilja.«

To brezpotje jo je v njenem kratkem življenju vodilo v globine izvirnih matematičnih problemov. In iz njih veje neizpodbitna trdnost značaja. Morda pa je bil njen genij ravno in tem.

 Kristina Pahor de Maiti

 Wikimedia Commons

VOGU center Besnica
tel. +386 4 250 63 33
www.vogu.si, vogu@siol.net
del. čas: pon-ned 8h-24h

facebook.com/vogubesnica

Šport in zabava za velike in male!

Tenis / Squash / Badminton
Odbojka na mivki
Vodene vadbe za ženske in moške
Večnamenska športna dvorana
Plezalna dvorana
Varstvo otrok
Programi za otroke
Rajstnodnevne zabave za otroke
Organizacija piknikov
Nojem piknik prostora

Biotehniški center Naklo – Center priložnosti in znanja

IZOBRAŽEVANJE (v vse izobraževalne programe se lahko vpišete tudi odrasli)
**TEČAJI, EKOLOŠKO POSESTVO
TRGOVINA**

Področja izobraževanja na SREDNJI ŠOLI:

- Strokovna gimnazija
- Živilstvo in prehrana
- Kmetijstvo
- Hortikultura
- Naravovarstvo

Področja izobraževanja na VIŠJI STROKOVNI ŠOLI:

- Hortikultura
- Upravljanje podeželja in krajine
- Naravovarstvo

BIOTEHNIŠKI CENTER NAKLO

Strahinj 99, 4202 Naklo

T: 04 277 21 00 S: www.bc-naklo.si E: info@bc-naklo.si

ODPRTJE NOVE KLUBSKE SEZONE

30. SEPTEMBER
OB 21.00
BAZEN KRANJ

www.koncerti.net

prevozi na koncerte * prodaja vstopnic

največja izbira aranžmajev

največja izbira vstopnic

najbolj ugodne cene

Z www.koncerti.net na najboljše koncerte na planetu!

KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ

WWW.KSK.SI

KŠK UGODNOSTI

KŠK

FOTOKOPIRANJE ČLANI

A4 ena stran	0,05 €
A4 obojestransko	0,07 €
A3 ena stran	0,09 €
A3 obojestransko	0,15 €
A4 ena stran barvno	0,46 €
A4 obojestransko barvno	0,82 €
A4 skeniranje	0,20 €
A3 skeniranje	0,41 €
vezava	0,51 €
vezava (ni fotokopirano pri nas)	1,53 €

AKADEMIJA BORILNIH

VEŠČIN "RED EAGLE"

Kombinirani trening borilnih veščin
(Brazilski jiu-jitsu – BJJ, Tajski boks –
Muay Thai, MMA - Mixed Martial Arts)

40 €

AKADEMIJA GIBANJA IN

VEŠČIN

popust na skupinske vadbne, andokai aikido,
aikijubox, delavnica samoobrambe za ženske

FITNESS STUDIO IRENA

FITNES

dopoldanska karta	21,00 €
popoldanska karta	24,00 €

SAVNA (150 min)

Pon. – Čet.	9,90 €
Pet. – Ned.	10,90 €
SOLARIJ (60min)	19,90 €

SQUASH

dopoldan	5,90 €
popoldan	6,50 €

TK TRIGLAV KRANJ

Zimska sezona

1URA (PON - PET od 08.00 – 14.00)	6,50 €
1 URA (VIKENDI, PRAZNIKI, cel dan)	13,00 €

TK TRIGLAV KRANJ

Poletna sezona

1 ura	4 €
-------	-----

RC VOGU

Popust tenis, odbojka, squash, skupinske vadbne,
spinning

BILJARDNICA IN ŠPORTNI

BAR BREAK

ned – čet	4,05 €/h
pet – sob	5,40 €/h

BLANKA

10% popust pri vsakem nakupu vseh pripomočkov
in prej za pletenje in kvačkanje nad 10 € (plačljivo z
gotovino)

X-GYM – Center funkcionalnih vadb in

borilnih veščin Kranj

10 % popust na mesečne karte

JUICEBOX KRANJ

10 % popust na vse artikle

LJUDSKA UNIVERZA KRANJ

Splošni tečaji tujih jezikov

80 ur	357,50 €
-------	----------

MANDINGA

KAPOEIRA

1 obisk vadbne	5 €
4 obiski vadbne mesečno	15 €
8 obiskov mesečno	20 €

MATEJA ŠPORT

1 obisk	5 €
4 vadbne	19 €
8 vadb	32 €
12 vadb	42 €
neomejena mesečna karta	44 €

MEDNARODNA ŠTUDENTSKA IZKAZNICA ISIC

12,20 €

MATEJA ŠPORT

15 % popust na vse skupinske vadbne in masaže

TEOAE – Akademija športa in sprostitve

Skupinska vadba body tehnike	24,90 €
10 % popust na ostale vadbne	

CARNIOLA ESCAPE ROOM

Escape room	54,00 €
-------------	---------

HRANILNICA LON

Pri odprtju pLONK računa ob prvem nakazilu

podarijo 20 EUR

PARKIRNE KARTICE ZA KRANJ

3,60 €

NEFIKS

neformalni indeks 6,00 €

PLESNA ŠOLA URŠKA KRANJ

15% popust na katerikoli plesni tečaj

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

2,50 € cenejša vstopnica

PURANATURA

15% popust na nakup izdelkov v poslovalnici
Puranatura

15% popust pri spletnem nakupu

PROTENEX

Popust badminton, multi igrišče, tenis, odbojka

ŠC VIDEMCE (samo poletna sezona)

TENIS

1 ura dopoldne	3,00 €
1 ura popoldne	4,00 €

ODBOJKA

1 ura	6,00 €
Sezonska – 1 ura/teden	90,00 €
Sezonska – 2 uri/teden	180,00 €

TAEKWON-DO KLUB RADOVLJICA

50 % popust pri strošku vpisnine
30 % popust pri strošku mesečne vadbne

MESTNA KNJIŽNICA KRANJ

2,40 € cenejša članarina

VITACENTER

15 % popust na skupinske vadbne
TOP KARTA (mesečna neomejena
karta + obisk savne) 39,00 €

MEGACENTER

20 % popusta pri kombinirani vadbi, solariju,
savni, badmintonu in squashu

ARCHERY WARS

15 % popust na osebo pri igri Archery Wars

Cenik velja od 1.10.2016. Vse cene so v EUR in že vsebujejo DDV.

Ko bom velik, bom vrtnar

»O, komaj čakam na sezono domačih paradižnikov, krompirja in bučk,« je misel ali izjava vsakega samooklicanega gurmana. Sladki paradižniki, masleni fižolčki in aromatičen por, pridelani na domači grudi, vsako leto intimno občujejo z našimi čuti. In čeprav so cene teh pridelkov v trgovini (pre)nizke, smo očitno mladi izgubili tudi našo gorenjsko identiteto in nismo dovolj škrti, da bi zelenjavo in sadje raje pridelovali sami in jih uživali zastonj.

Hiter tempo življenja nam ne zagotavlja časa za normalno prehranjevanje, večkrat smo primorani jesti kar po poti, si naročiti hrano ali obedovati zunaj. Vedno več nas živi v malem mestnem stanovanju, brez koščka zemlje. Predavanja ali delavnici so dolgi, po službi je potrebno še na skupinsko vadbo ali tečaj nemščine, zvečer pa tako ali tako samo še pademo v posteljo. Kaj šele, da bi vrtnarili! Res je, da se je način življenja spremenil, vendar moramo ločiti trende življenjskega sloga od načina življenja, v katerega smo primorani. V osnovi gre za to, da vrtnarjenje preprosto ni več kul. In ne samo vrtnarjenje, celoten koncept samooskrbe in gospodinjstva je pri mladih pridobil oznako manjvrednega. Vrednote so se spremenile in poglavitni cilj mladih je dobiti službo oziroma zaslužiti toliko denarja, da bodo lahko živeli življenja zvezdnikov in blogerjev, ki jim preko socialnih omrežij narekujejo trende, ki naj bi bili standard sprejemljivega. Mladi tako želijo doseči podobe, ki jih zasledijo na omenjenih kanalih. Prodaja se to, kar nas naredi mlade, negovane, izklesane, odete v modna luksuzna oblačila, seveda ob hkratni uporabi pripomočkov prvorazrednih znamk. Obenem smo obkroženi z inovacijami, ki naj bi nam olajšale vsakdanje življenje, predvsem gospodinjstvo, čeprav večina teh izdelkov zavira našo lastno iznajdljivost in delavnost. Skratka, današnja mladina stremi k stilu življenja, s katerim se zasluzi dovolj, da jim poleg službe ne bo potrebno migniti s prstom, razen ko se nazdravlja s kozarcem Aperola. Ste morali kdaj zaslediti sliko Kim Kardashian, ko pleve vrt?

Tako pripravljeno zelenjavo lahko v zamrzovalniku hranite do pol leta in jo uporabite za skoraj vse; omake, juhe, priloge in podobno.

Svojim staršem sem izredno hvaležna za vzgojo, ki me je naučila spoštovati naravo in ceniti lokalno in kvalitetno hrano, predvsem pa sem izredno hvaležna za vsako bučko, ki mi jo podarita kot sad njunega dela. Dejstvo je, da vrtnarjenje in s hrano povezano gospodinjstvo vzame veliko časa. Temu moraš predati kar nekaj ur lepih pomladnih in poletnih dni.

A prepogoste izjave mladih, da za to nimajo časa, so čiste bikove fekalije. Odvisno od naših vrednot si tako porabljen čas lahko razlagamo na dva načina. Vrtinarim, da si pridelam zelenjavo in sadje ekološkega porekla in visoke kvalitete, ker vem da je to dobro zame in za moje telo. Ne vrtnarim, ker za to nimam časa; če pa bi vrtnaril, potem ne bi mogel na kavo s prijatelji in težko bi sledil vsem socialnim omrežjem. Predpostavim, da imate na voljo košček zemlje. Na pomlad morate ta mali košček preorati in morda malce pognojiti. Če ste pridni, lahko to spremenite v nadvse popularno visoko intenzivno vadbo in opravite dnevni trening. Sobotno dopoldne, ki bi ga sicer preživeli v objemu mačka, posvetite nakupu semen, sadik in ostalih pripomočkov. Brez skrbi, zapravili boste občutno manj kot za nove AirMax-ice. In čeprav ste morda mislili, da vrtnarjenje zahteva veliko znanja, so vse vrečke opremljene z navodili za še tako nevešče. Prav tako obstaja tisoč in ena spletna stran ali aplikacija, ki vas oprepi z informacijami za uspešno vrtnarjenje. Naj torej ne bo edino dnevno čtivo članek o tem, kako je Kanye West bankrotiral, ker je kupoval peresa eksotičnih ptic. Potem rastlinice le posadite in spremljate njihovo rast glede na vremenske razmere. Nimate časa zalivati? Obložite jih s suho travo ali slamo, ki bo zadržala vlago. Če je bilo dežja preveč, jih poskropite s sirotko ali mlekom in se ognite napadu plesni. Napada insektov se rešite z vzporednim sajenjem cvetic, ki insekte odganjajo. Enako velja, če vam po vrtu kaka sosedov muc. Že res, da je z nekaterimi zelenjavnicami in sadnimi vrstami več dela, a zato se pač usmerite v tiste, ki jih samo posadiš in pobereš: fižol, bučke, kumare, čebula,

redkvice, krompir, korenje in tako dalje. Četudi nas preseneti obilen pridelek, se potrudimo in pridelke zaužijmo čimprej in čimbolj sveže – to je bil tudi naš namen. Morda se vam po enem mesecu že meša od bučk, kumar in paradižnika, a diete, ki temeljijo na sezonskih pridelkih, so najprimernejše. Kot ste že dostikrat slišali, je sveže in lokalno najboljše, saj tako sadje kot zelenjava vsebuje največ vitaminov, mineralov, antioksidantov in drugih biološko aktivnih snovi, ki delujejo blagodejno na naše telo. Predvsem pa nas poletni pridelki hidrirajo, nam povrnejo s potom izgubljene vitamine in minerale ter nam pomagajo preživeti pasje dni. Zelenjava, ki jo lahko skladiščimo (predvsem gomolji), pa na nas počaka do jesenskih in zimskih mesecev, ko nas oprepi z energijo za mrzle zimske dni. Kdo bi si mislil, da ima vse v naravi smisel. Po mesecu ali dveh uživanja slastnih pridelkov, vas čaka še nekaj uric za pripravo grede na zimovanje in vaše delo je zaključeno. Razen v primeru, da želite vaš pridelek ovekovečiti ali mu podaljšati rok uporabe vsaj do naslednje sezone. Zelenjavo čim manj mehansko obdelajte, torej ne sekljajte na male koščke, jo blanširajte (kratkotrajno kuhanje v vreli vodi) in zamrznite. Tako pripravljeno zelenjavo lahko v zamrzovalniku hranite do pol leta in jo uporabite za skoraj vse; omake, juhe, priloge in podobno. Rahel problem sicer nastane pri zelenjavi, ki vsebuje veliko vode, saj zamrzovalni režim naših skrinj (počasno zamrzovanje do -20°C) poškoduje celice in tkiva zaradi nastanka velikih vodnih kristalov, kar povzroči veliko spuščanje vode ob odtajevanju in mlahavo konsistenco, kar je še posebej izrazito pri bolj mehansko obdelani zelenjavi. Ampak vseeno bolje, kakor da vam zgine. Prav tako lahko pripravite zelenjavne namaze, jih vložite v slanico ali olju, pripravite omake – prvak je seveda domača paradižnikova mezga. Podobno ravnajte s sadjem. Sadju kar sveže zamrznite in ga uporabite v kosmičih za zajtrk, pripravite sadni sok ali smoothie, uporabite v sladica in omakah in marmelah (brez sladkorja). Vse to bo bolj okusno, saj je plod lastnega dela in bolj zdravo, saj sestavine nad-

zorujete sami in vam nepotrebnih sestavin (predvsem sladkorja) sploh ni potrebno dodati. Ja, res je da vse ta priprava vzame nekaj časa. Vzameš si en večer, ko pač nisi konstantno dosegljiv in ne pogledaš zadnje Hollywoodske bedarije ter v tem času nakuhaš marmelade in mezge za leto ali dve. Pa recimo, da na voljo nimate malega vrtnička in živite v stanovanju. Če se hoče, se da, je dokazala sestra, ki je v svoji garsonjeri vzgojila meter in pol visoke rastline paradižnika. Namesto okenskega cvetja so vse bolj popularna korita s solato, korenčki in raznimi zelišči. Sploh slednja običajno zahtevajo najmanj dela. Bodisi v stanovanju bodisi na vrtu divje rastejo in se kdaj še preveč razrastejo. Naj

bo to spodbuda, za vse, ki ste morda bolj mesojedo usmerjeni in vam za bučke kaže na 6. uro. Goveje meso z svežim majaronom ali riba z rožmarinom! Majaron, šetraj, rožmarin, meta, koper, drobnjak in še bi lahko naštevati začimbe, ki bodo dobro uspevale. Res priporočam, da tem začimbam tudi pustite, da se razrastejo, jih porežete in posušite. Ja, kar doma, v sobi s čim manj vlage, da vam ne zginejo ali splenijo. Pa še soba vam bo dišala. Iz lastnih izkušenj vam povem, da je razlika v vonju, okus in aromi med domačimi in kupljenimi zelišči ogromna. Enako velja za sadje in zelenjavo, a tu se mi zdi razlika večja in bolj očitna. Seveda, začimbe znanih proizvajalcev, ki smo jih vajeni kupovati že od nekdaj, so slabše kvalitete. A dokler ne poskusiš, ne veš. Prosim, posušite vejico rožmarina in primerjajte barvo, vonj in okus.

Začnimo počasi in pomagajmo staršem na vrtu. Pomagajmo jim z ozimnico in skladiščenjem dobrot. Poskusimo s svojim prvim koritom paprike, prvo čili omako ali metinim čajem. Namesto zapravljanja na poletnih razprodajah si raje privoščite žakelj slovenske sezone zelenjave in sadja, ki jo trenutno dobite po izredno nizkih cenah in si jo pripravite za čez zimo. Dajmo! Pobrigajmo se zase. Pobrigajmo se za svoje zdravje in naš vpliv na okolje. Ne pustimo, da se vsi vrtni spremenijo v okrasno gredico, vse sadno drevje pa nadomestijo invazivne vrste. Ne bomo samo glasni o zlobnih korporacijah, ki krojijo prihodnost naše prehrane in krčijo biodiverzitet, ampak sami vzgojimo okusno hrano in lastna semena. Namenimo prosti čas raziskovanju, kako lahko živimo kvalitetnejše življenje v sožitju z naravo. Vem, da se sliši osladno, ampak razmislimo malo v kakšni prihodnosti želimo živeti. Bo domača slivova marmelada naših starih staršev le še nostalgichen spomin, domača paradižnikova mezga del bajk in pripovedk, zelenjava z vrta pa zgodba, ki ji naši otroci ne bodo več verjeli?

Mlečna restavracija - večna klasika, čeprav brez bonov

Začenja se novo šolsko leto in s tem tudi nova sezona Zapika. Zvesti bralci veste, da smo v pretekli sezoni prekinili tradicionalno preizkušanje gostinske ponudbe na študentske bone in namesto tega raziskovali predele Kranja. Še vedno ostaja nekaj restavracij, ki jih naša inšpekcija še ni obiskala, poleg tega moramo preveriti, kako že ocenjene restavracije vzdržujejo standard, zato lahko v novi sezoni pričakujete še kakšno tovrstno recenzijo.

Mlečno restavracijo smo izbrali predvsem zato, ker med redkimi ponudniki, ki mislijo na študente tudi takrat, ko zakonodajalec ne, to je med 15. julijem in 15. avgustom. V tem obdobju študenti ne moremo koristiti bonov. Pravzaprav jih v Mlečni restavraciji ne moremo koristiti že od januarja naprej, ker se le-ta ni prijavila na razpis. So pa našli dobro alternativo, in sicer študentsko ponudbo po znižanih cenah, prijaznih študentskemu žepu. Ker niso odvisni od bonov, njihova študentska ponudba velja celo leto. Prednost je tudi to, da med obroki ni treba čakati štiri ure in ne porabiš bona. Cena je sicer 1 € višja, kot je bila lani, ko so imeli v Mlečni restavraciji še bone, a je še vedno dokaj konkurenčna ponudnikom z boni.

Ambient

Mlečna restavracija se nahaja na Maistrovem trgu, sicer pa res dvomim, da kdo tega ne ve. V toplejši polovici leta pripravijo mize na trgu in poskrbijo za senco, če vam je zunaj vroče pa predlagam notranje klimatizirane prostore. Mi smo v prijetnem ambientu uživali zunaj. Na srečo se skozi staro mestno jedro ne vozi veliko avtomobilov. Poleg glavnega prostora, kjer je vitrina z domačimi slaščicami, je veliko prostora še na zastekljeni terasi, nekakšnem zimskem vrtu. Naj omenim še možnost brezplačne izposoje dnevnih časopisov. Ambient nekoliko spominja na menzo, a osebno me to ne moti.

časopisi, prijetno tako znotraj kot tudi zunaj

spominja na menzo

Velikost porcije

V Mlečno se odpravite na kosilo, ne na malico. Porcije so dovolj velike, da nasitijo še tako lačnega jedca. Bolj verjetno je, da ne boste uspeli do konca izprazniti krožnika. Celo solatni krožnik »Mlečna« je dovolj velik za večino ljudi. Če pa vam slučajno ostane kaj prostora v želodcu, priporočam belgijski vafelj ali druge sladice, ki jih študenti dobimo z 30% popustom na redno ceno.

Okus

Večina jedi je zares okusnih. Čuti se domačnost in odsotnost tistega generičnega okusa, ki je značilen za menze. Naročili smo ocvrti sir z ocvrtim krompirčkom in tatarsko omako, solato »Mlečna«, orehove štruklje in belgijski vafelj s čokoladnim prelivom za posladek. Posebej bi izpostavil orehove štruklje, ki niso kupljeni, ampak jih delajo sami. Čeprav nisem ljubitelj solat, mi je bila mešana solata s šunko in sirom všeč.

domači orehovi štruklji

Pestrost ponudbe na bone

Ponudba je ena najbolj raznolikih v Kranju. Skoraj vse z rednega menija je mogoče dobiti tudi v okviru študentske ponudbe. Poleg stalne ponudbe (dunajski zrezek, ocvrti sir, štruklji, različni solatni krožniki) je na voljo še dnevna (na primer zrezek v naravni omaki, gratinirane palačinke, kotlet, makaronovo meso). Kljub temu, da je nekaterih jedi že zmanjkalo, je bila ponudba še vedno dovolj bogata. Študenti morajo odšteti 3,08 € za posamezno jed, na nekatere menije pa velja 45% popust na redno ceno, kar zneso med 2,70 in 4,30 €.

veliko raznolikih jedi, od zrezkov in solatnih krožnikov do sladkih glavnih jedi

v poznih popoldanskih urah določene jedi niso več na voljo

Postrežba

Kmalu po prihodu nas je postregla prikupna in malce zmedena mlajša natakara. Prijazno se je opravičila, da jim je nekaterih jedi že zmanjkalo. Namreč prišli smo pozno, ob petih popoldne. Če želite, da je na voljo vsa ponudba, potem pridite do 14h ali še prej, saj je v opoldanskem času Mlečna precej oblegana zaradi delavcev, ki pridejo na malico. Natakara nas je hitro prebrala in se povezala z nami. Ker je videla, da nismo zadrti, ampak veseli in sproščeni, se je celo pošalila na račun naše izbire hrane. Kljub temu, da je bila zadolžena še za prodajo sladoleda na kepice, nas je postregla hitro in tudi prinesla račun, takoj ko smo to zahtevali. Cene s popusti niso zaokrožene, zato nas je prosila za kalkulator, saj smo želeli plačati vsak svoj del.

prijazna in ustrezljiva natakara

CENA: 2,70 do 4,30 EUR

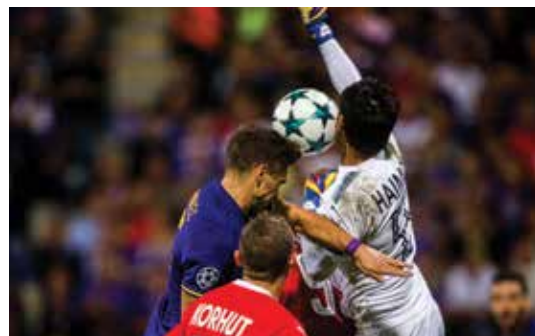
SUBVENCIJA: ni bonov, ampak študentski popust

VREDNOST KOSILA: 4,90 do 7,90 EUR

SKUPNO POVPREČJE	AMBIENT	VELIKOST PORCIJE	OKUS	POSTREŽBA	PESTROST PONUDBE NA BONE
4,1	3,6	4,3	4,1	4,3	4,5

Liga prvakov - NK Maribor : Hapoel Be'er Sheva (Izrael)

Žiga Zupan

Jungle Speed: Pazi na zobe!

Tudi ta mesec so bile pri Zapikovcih ravni adrenalina na višku – tokrat manj akrobatsko, presedlali smo namreč na bolj umirjeno življenje na robu, ki ga predstavlja družabna igra Jungle Speed.

Pozno popoldne smo se Zapikovi raziskovalci zbrali na klubu, se udobno nameslili okoli mizice, ki je nekoč kraljevala v Hengalnici, in pripravili vse potrebno za igro. Opremo za Jungle Speed sestavljajo lesen totem in kartice z različnimi barvnimi simboli. Igralci smo se posedli v krog, na sredino postavili totem, kartice pa enakovredno razporedili med seboj – če tega ne bi mogli storiti, bi odvečne kartice pospravi pod totem, v območje imenovano lonec.

Takrat se je igra lahko pričela: v smeri urinega kazalca smo igralci eden za drugim obračali kartice s svojega kupčka (ki ga prej seveda nismo prebrskali) na nov kupček pred seboj. To smo počeli čim hitreje in v smeri proti soigralcem, da ne

bi prišlo do nepravilnih prednosti. Če sta simbola na karticah dveh igralcev iste oblike, se morata ta dva spopasti za totem. Tisti, ki v boju za totem izgubi, mora pobrati oba kupčka odvrženih kartic (in karkoli je v loncu) ter jih pospraviti na dno kupčka, ki je namenjen obračanju. Cilj igre Jungle Speed je, da se čim prej znebiš obeh kupčkov kartic.

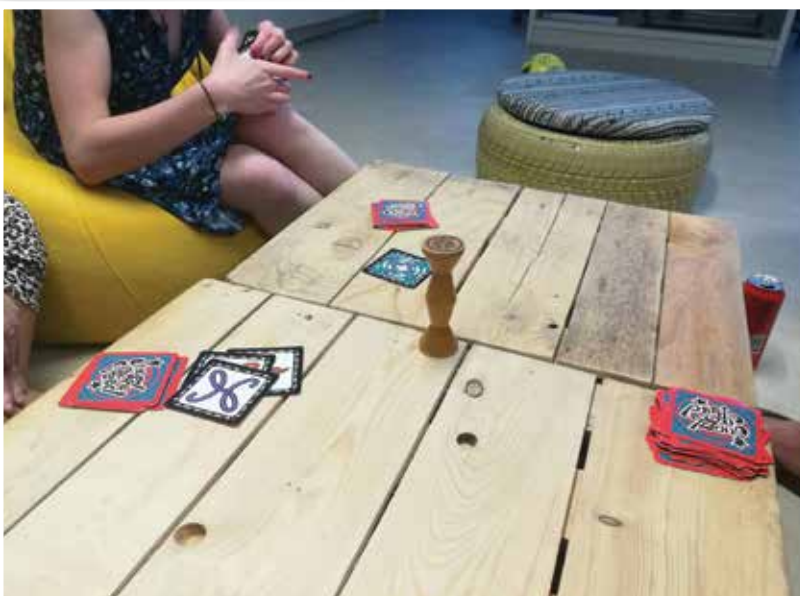
Ker smo bili kar trije igralci popolni novinci, je igra potekala malo počasneje (a nikakor umirjeno). Zaradi zapoznelih refleksov ljudi, ki poskušajo ugotoviti, kaj za vruga že počno, se je le redko dogodilo, da bi kar dva igralca naenkrat segla po totem. Sredi druge igre pa je končno počilo. Z odgovorno urednico sva vsaka z eno roko trdno poprijeli za totem. Na čelo mi je stopil hladen pot: nekoč je trenirala plezanje – »nabil-dana« je kakor grška boginja! Na svoje veliko presenečenje mi je nekako le uspelo obraniti vsaj delček časti in sledil je petminutni boj: enoročno prerivanje, prazne grožnje z ugrizi, prepoten totem, krohotanje, zdolgočaseni vzdih ostalih igralcev. Na koncu sem si le izborila totem: »Izvolite, poberite zdaj to mojo eno kartico!«

V kupčkih se skrivajo tudi posebne kartice, ki vplivajo na način igre. Kadar pade kartica s puščicami obrnjenimi navznoter, lahko vsi igralci poskusijo pridobiti totem. Tisti, ki totem prvi zagrabí, pospravi svoj kupček odvrženih kartic v lonec - to je še

posebej koristno za igralce, ki so se že znebili svojega kupčka za obračanje, saj s tem dosežejo glavni cilj. Ko se pojavi kartica s puščicami obrnjenimi navzven, morajo vsi igralci hkrati obrniti kartice. To lahko privede do soočenja treh ali celo več igralcev. Zadnja posebna kartica pa vsebuje večbarvne puščice, obrnjene navznoter. Ko je odprta ta kartica (torej, dokler je ne prekrije drugačna kartica), morajo biti igralci namesto na obliko pozorni na barvo simbolov.

Cilj igre Jungle Speed je, da se čim prej znebiš obeh kupčkov kartic.

V kolikor igralec zagreši prekršek, mora za kazen pobrati odvržene karte vseh igralcev, skupaj s tistimi, ki se skrivajo v loncu. Prekrški so naslednji: neupravičeno poseganje po totemu (najbolj pogost prekršek, saj so si določene oblike simbolov na karticah zelo podobne); prevrtnjen totem; obračanje kartic v smeri proti sebi; nasilno ravnanje v primeru soočenja (otepanje rok soigralcev in brce v mednožje). Grizenje pa naj bi bilo dovoljeno in sprejemljivo – urednica, naslednjič se pazi!

PLUSI:

- Zanimivo, razburljivo, življenje na robu;
- postane še bolj zanimivo ob spremljavi alkoholnih napitkov;
- hitra igra;
- popestri še tako dolgočasne dogodke;
- primerno za različne družbene situacije;
- ni miselno preveč zahtevna igra;
- veliko priložnosti za fizično obračunavanje s soigralci.

MINUSI:

- Ne dopušta preveč niti premalo igralcev (vsaj 3 in maksimalno 6);
- novinci potrebujejo kar nekaj časa, da se vpeljejo v igro, kar lahko precej upočasni tempo;
- ni za ljudi s slabim srcem;
- hitro si ob zobe.

SODBA:

Jungle Speed je pestra in zabavna igra, idealna za dogodke, ko imate premalo časa in energije za Monopoli ali Katance, Activity pa vam že sega čez glavo. Alkohol, ki bi lahko še dodatno popestril igro, uživajte na lastno odgovornost – najbolj nervozne bi, sploh ob prisotnosti vinjenosti, najverjetneje spet zaskrbelo za zobe.

Ocena:
7,7/10

(P)ostani KŠK-jevec

So ti všeč novi glasbeni žanri? Si preveč fit za le eno športno dejavnost? Rad jezikaš in si želiš videti svet preko mladinskih izmenjav? Bi rad reševal življenja, ampak baje nisi Superman? (P)ostani KŠK-jevec! Že septembra lahko začneš izpolnjevati novoletne zaobljube – izobražuj se, degustiraj (pivo), žuraj, daruj kri, potuj po svetu s sovrstniki in spoznaj svojo adrenalinsko plat preko rekreacije!

Leto je naokrog in tudi letos bomo v septembru in oktobru v okviru projekta (P)ostani KŠK-jevec vpisovali nove člane in podaljševali članstvo že obstoječim članom. V času od 5. septembra do 20. oktobra boš lahko preizkusil svojo srečno roko na kolesu sreče in si tako priboril eno od praktičnih nagrad, prav tako pa bodo vsi včlanjeni dijaki in študentje sodelovali v žrebu za glavne nagrade – 1 x izlet v Gardaland in 3 x bon v vrednosti 50 evrov, ki ga lahko uporabijo na spletni strani koncerti.net

Kaj je KŠK?

Klub študentov Kranj je nepridobitna, prostovoljna in samostojna organizacija, ki združuje študente in dijakke iz Kranja ter širše okolice. Tako rekoč gre za združenje mladih, ki se trudijo za čim bolj pester program aktivnosti, namenjenih članom kluba. V mestu je organiziranih mnogo prireditev,

dogodkov, izletov, delavnic in zabav, med katerimi izstopa slovenski mladinski festival Teden mladih. Članstvo v Klubu je popolnoma brezplačno, prinaša pa različne ugodnosti, začenši s popusti, nižjimi ali celo brezplačnimi cenami storitev in podobno – med njimi pa prav vsak lahko najde nekaj zase. Na voljo je vrsta športnih aktivnosti, od iger z žogo in pohodov pa do adrenalinskih doživetij. Tisti, ki pa so temu bolj naklonjeni iz udobja svojega naslonjača, pa nekaj zase lahko najdejo na mnogih drugih področjih. Člani se tako lahko udeležijo večerov družabnih iger, različnih ustvarjalnih delavnic, potopisnih predavanj in svoje možgane napenjajo v Pub Quizu. Pri tem je glavno izpostaviti to, da so vse omenjene aktivnosti za člane Kluba ugodnejše, včasih celo zastoni. Si želiš okoli sveta, vendar je za to potrebnih še nekaj let študentskega dela? Pridruži se nam na potopisnih predavanjih ali pa si ustvari nova mednarodna poznanstva na mladinskih izmenjavah.

Da ne boš švical le na izpitih, pridi na rekreacijo! Na različnih lokacijah v Kranju celo leto poteka v večini brezplačna rekreacija za člane KŠK. Preizkusiš se lahko v mnogih športih, od odbojke in plavanja do nogometa in košarke. Prav tako pa ne smeš zamuditi večerov družabnih iger, zimskih športnih izletov in preganjanja gamsov na športnih dnevih v gorah.

Spet nimaš denarja za fitness, saj si vse porabil za zamudnino v knjižnici? Res bi ti prav prišel popust na članarino, poleg tega pa tudi popust na mesečen obisk fitnesa – določena študijska literatura je včasih res prekleto težka!

Pivo lahko spiješ tudi kulturno. Degustiraj različne vrste piva s prijatelji in se kljub temu spomni najboljših naslednji dan. So ti spet oskrnili tisti mali Mercator v centru mesta in nisi prišel do enolončnice, o kateri sanjaš že od vikenda? Saj vsi vemo, da obstaja na kupe pekarn, ampak kaj, ko se sestrada mladina že v prvih dveh tednih prenaje sirovih štručk. Z nekaj pomoči na kuharskih delavnicah lahko kar

pozabiš na kupovanje že pripravljenih jedi. Kuharske navade današnje mladine so včasih podobne tistim iz kuharskih šovov – z rumom polita torta v zublji ognja – vendar pri ugašanju le-teh nismo vsi tako elegantni kot Jamie Oliver. Na delavnicah Dišave narave tako lahko poskrbiš za to, da starši ne bodo zaznali vonja neuspešnih kuharskih podvigov in bodo v tebi videli le bodočega chefa.

Superman je že star, pravi, da ga boli križ in da bi mu prišle prav okrepitve pri krvodajalskih akcijah ter ostalih podvigih reševanja sveta – izuri se v prvi pomoči, zbiraj zamaške in se prelevi v Božička za en dan.

Spet nimaš denarja za fitness, saj si vse porabil za zamudnino v knjižnici? Res bi ti prav prišel popust na članarino, poleg tega pa tudi popust na mesečen obisk fitnesa – določena študijska literatura je včasih res prekleto težka!

Bi rad zamenjal opazovanje in sodelovanje dogodkov z njihovim soustvarjanjem in si bil na Tednu mladih že tolikokrat, da bi lahko že sam sestavil program? Postani del ekipe aktivistov in soustvarjaj dogodke na področju izobraževanja, športa, kulture in sociale. Peči palačinke v poznih večernih urah, poziraj pri plakatu Davida Hoffmana in se pridruži sodelavcem pri bežanju pred odgovorno urednico Zapika zaradi zamujenih rokov. V primeru, da pa je tvoj objektiv ostrejši od mamičnih kuhinjskih nožev, te bo z veseljem pod svoje okrilje vzela tudi Foto sekcija KŠK.

Sedaj pa si na vrsti ti! Vse kar moraš storiti je, da iz torbe izbrskaš potdilo o vpisu in se pofokaš na Info točki, lahko ali pa nas poiščeš na eni izmed šol in fakultet v septembru ter oktobru:

Gimnazija Kranj	5., 6. in 7. september
Gimnazija Franceta Prešerna	12. in 13. september
Fakulteta za organizacijske vede	29. september in 2. oktober
Biotehniški center Naklo	3. oktober
Šolski center Kranj	4. in 5. oktober

V soteski Kokre našli ostanke zmajev

Po poročanju zanesljivih virov je na fosile naletela skupina mladostnikov, ki se pogosto zadržujejo ob reki in raziskujejo njeno sotesko. Priče so potrdile, da so izkopali neokrnjeno okostje neznanega plazilca, ki pa naj bi se izkazalo za poslednje ostanke zmaja vrste Draco, katere predstavniki so po zemlji in zraku kraljevali milijone let po izumrtju bližnjih sorodnikov dinozavrov.

Najstniki so se na obali Kokre v kanjonu zadrževali v poznih popoldanskih urah, ko so se iz čistega dolgčasa odpravili raziskovati bližnje jame. Enemu izmed udeleženihih spodrsnilo v še neodkrito špranjo, kjer je po padcu naletel na revolucionarno odkritje. Kljub histeričnim napadom vreščanja in klicanja prijateljev, ga ti niso takoj slišali in so ga po pomoti pustili samega s fosilom. Po nekaj deset minutah so mu pomagali splezati nazaj ven ter o najdbi obvestiti pristojne organe.

V modernem veku so zmaji opisani kot velikanski, ogenj bruhaajoči, kuščarjem podobni plazilci s krili, ki spominjajo na netopirjeva, štirimi nogami in dolgim, mišičastim repom. Čeprav jih mnogi povezujejo s slovansko mitologijo, se dokazi o obstoju teh veličastnih bitij v zadnjem času pojavljajo povsod po Stari celini. Največ naj bi jih našli prav na ozemlju nekdanje Avstro-Ogrske monarhije. Njihovi krvi naj bi pripisovali posebne, če ne celo čarobne lastnosti.

Trden dokaz o prisotnosti zmajev na slovenskih tleh je tudi Zmajski most v prestolnici.

Obstajajo špekulacije o neposrednem potomstvu zmajev v obliki endemita človeške ribice, ponosa Postojnske jame ter dragulja Republike Slovenije. Po trditvah smetane slovenskih zgodovinarjev, na Kranjskem obstajajo zaenkrat še ne najdeni dokazi o zadnjem preživelu zmaju, ki je živel nekje do sredine štirinajstega stoletja. Šele takrat naj bi ga pokončal pogumni vitez po imenu Henrik Vogljan, ki se je za njim podil dobro desetletje, ime pa je dobil po prelepi vasici nekaj kilometrov južno od Kranja. Naposled ga je končno ujel in v boju premagal v bližini glavnega mesta.

Društvo rekreativnih biologov Kranjske že v nizkem štartu pričakuje dovoljenje za preučevanje fizičnih lastnosti izumrlega primerka, ki bi lahko postavil temelj novi veji turizma v Sloveniji. Posebej v tem času, ko na televizijskih zaslonih kraljuje znanstveno-fantastična serija Game of Thrones, kjer pomembno vlogo za prevzem prestola igrajo prav trije zmaji. Obstaja možnost, da so na las podobni »Kranjskemu zmaju«. Trume turistov iz vzhoda Azije bi se zgrinjale v Kranj na poti iz Ljubljane na Bled.

Trden dokaz o prisotnosti zmajev na slovenskih tleh je tudi Zmajski most v prestolnici. Prav verjetno je, da so taisti most postavili po realnem navdihu najdenega fosila, katerega zgodba se je prenašala od ust do ust, iz generacije v generacijo.

Neverjetno odkritje? Zelo verjetno. Dobro ponarejen fosil? Upajmo, da ne. Ampak dejstvo ostaja; ta šokantna najdba je močno pretresla sivino kranjskega vsakdana ter vnesla svežino in zagon tako javnim uslužbencem kot tudi amaterskim zasebnim veseljakom. V vsakem primeru se bo o tej najdbi govorilo še leta in leta, širile se bodo govorice, koval se bodo številne teorije zarot, ostaja pa samo sledeči nauk: »Bodi radoveden in zgodile se ti bodo velike reči.«

 Pickle Rick
 Mark Jarc

Recenzija žura: Delovne brigade se vračajo

Marsikdo iz starejših generacij se z nostalgijo spominja časov bivšega sistema, medtem ko drugi nanj pomislijo z rahlim cmokom v grlu. Sam sem premlad, da bi lahko karkoli ocenjeval, se pa po mojem mnenju vsak lahko strinja, da se lahko iz tega obdobja marsikaj naučimo.

Na večernem klepetu ob pivu je tako padla ideja, da ekipa prijateljev spet stopi skupaj in se vsaj enkrat mesečno skupaj loti večjih projektov, ki bi jih kot posamezniki težko izpeljali. In tako se je ustanovila Stražiška delovna brigada.

Zakaj vam to opisujem pod recenzijo žura? Ker ob pozitivni energiji, ki se je širila med prijatelji, delo dejansko postane zabava.

Prvi projekt je bil prijateljeva hiša, ki je skozi leta postala pravo zatočišče naše ekipe. Dela je bilo ogromno. Nadvse zgodaj glede na študentski bioritem (ob 10:00) se je zbrala ekipa šestih parov pridnih rok, pripravljenih na delo. Ko smo premagali začetno utrujenost, nam je delo zares steklo. In ni nam ga bilo potrebno iskati, saj je bilo okoli hiše potrebno pokositi robidovje, pospraviti vse prostore, oprati odeje in rjuhe, požagati nekaj dreves, počistiti terarije, staro pohištvo našagati v drva, počistiti bršljan in še bi lahko našteval. Med delom smo drug drugega spodbujali in res hitro napredovali. Okoli treh smo

na žar vrgli nekaj mesa in zelenjave ter se tako okrepčali za nadaljnje delo. Ženski del ekipe je pospravil posodo, fantje pa smo spet prišli za sekular, motorko in kosilnico.

Tri prikolice odpadkov smo peljali v zbirni center Zarica, nato pa smo zaradi teme prenehali z delom. Zvečer smo se na terasi okrepčali s toplimi kruhki in pivom, nato pa sta nas igranje na kitaro in petje spremljala do poznih večernih ur.

Čeprav smo naredili drv za nekaj nadaljnjih zim, ugotovili, da imajo pred hišo nasajene fige in končno videli, kako izgleda sosedov pes, imamo dela še za kar nekaj delovnih brigad. Ob pivu smo namreč dobili veliko novih in tudi norih idej, kaj še postoriti okoli hiše, tako da se že močno veselimo nove akcije. Upam, da ste dobili idejo, kako preživeti zadnje dni počitnic, hkrati pa narediti veliko koristnega in se obenem še zabavati.

 Rok Škrlep

Nova glasba: Jain

Zveni kot:

Moderni plemenski obred ob ognju.

Za ljubitelje:

Jack Garratt, Nneka, Yodelice

Priložnost uživanja:

Festivalski banger.

Prepričal me je že prvi hook, sploh v kombinaciji s skrbno estetskim videospotom. Govora je seveda o njeni svetovni uspešnici Come. S svojim albumskim prvencem Zana se je Jain svetlobno povzpela na vrh francoske pop smetane in še hitreje potem zaokrožila po svetovni okolici. Ko govorimo o Jain, lahko govorimo o precej DIY (naredi sam) pristopu do glasbe, ki se je v zadnjem času močno uveljavil na sceni. Gre za solo umetnike, ki glasbo v celoti ustvarjajo sami, pred občinstvom, brez benda, z uporabo looperjev. Svojo pot so po večini začeli na Youtubeu ali kateri izmed drugih video platform in počasi pridobili na občinstvu. Jain sicer svoje glasbe ne izvaja na looper, temveč gre pri živih nastopih za predvajanje matric in vokalo spremljavo, a to pravzaprav niti ni tako daleč od loopinga samega. Vsake toliko, odvisno od komada, poprime tudi za kakšen instrument.

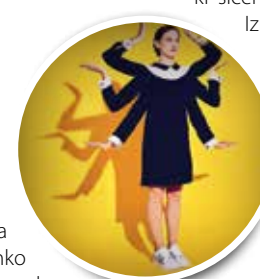
V svojem zvoku združuje svojo afriško dediščino in poskočno, rahlo rnbjevsko synth, electropop moderno sceno. Besedila so v angleškem jeziku, oziroma gre bolj za frangleščino, nerazumljivo zmes francoščine in angleščine, ki sicer zveni elegantno, a ni nič kaj dosti razumljivo.

Izraženi multikulturalnosti v njeni glasbi mnogi pripisujejo tudi politični naboj. Sploh pri konservativnih in anti-multikulti pristopih, ki trenutno pridobivajo na popularnosti v Franciji. A predvsem gre pri njeni glasbi za sproščen, plesen elektronski pop, ki s kitaro ali sintesajzerjem omreži, z udarno bobensko linijo pa obsede.

Poleti smo Jain lahko ujeli na mnogih festivalskih odrih po Evropi, le v naši neposredni bližini ne. Je pa nastopila na Glastonburyju, če komu to kaj pomeni. Nastopa v živo si še nisem ogledal, sem pa že videl precej posnetkov, ki pričajo o njeni izjemnosti kot performerki. V mnogih posnetkih jo najdemo v veliki zorb žogi, ko surfa po publiki. Izjemno, kajne?

Skartka, Jain ustvarja zelo unikatno mešanico popa in etna, ki se neizmerno prileže ušesnim brbončicam. Vsaj mojim. Poiskujte še na vaših.

 Rok Artiček

Album: Raggalution - Gatekeeper

Spet je tu nova sezona Zapika in najbolje je začeti lokalnim bandom. Priznam, fantje so mi dali kar precej časa za poslušanje novega izdelka, kajti Gatekeeper je izšel ravno kakšen teden kasneje kot zadnji Zapik, sicer bi recenzijo verjetno brali že takrat.

Upam, da Kranjčanom banda Raggalution ni potrebno preveč predstavljati. V zadnjih letih so se namreč že precej uveljavili tako v Sloveniji kot tudi po Balkanu in širše. S tem pa je prišel tudi čas za novo glasbo, ki so jo sicer tekom svojih koncertov preigrali že vmes, uradne predstavitve albuma pa so si sledile letos aprila in maja, v Kranju seveda na Trinstation SubArt-u v sklopu Tedna mladih.

Album so s singlom in videospotom Eyes of a Warrior napovedali že precej prej, komad pa je požel ogromno zanimanja, tudi v večjih medijih. Tako prvi singel kot celoten album je zelo zvočno bogat, saj se (kot že na prvem izdelku) fantje med seboj izjemno dopolnjujejo s svojimi instrumenti, vse pa seveda začini Luka Bedene s svojim avtentičnim jamajskim naglasom.

Na končnem izdelku najdemo devet novih komadov, ki potrjujejo, da so fantje od albuma Mask of Liberty

ogromno preigrali, postali še boljši, obenem pa ohranili vse, zaradi česar so si pridobili naklonjenost publike. Poleg že omenjenega vokala je na albumu odličen zvok trobente, prav tako ne moremo zgrešiti značilne kitare in klaviatur, ki popestrijo komade. Svoje doda še ritem linija in dobimo kompleten izdelek, ki ga je band odlično dopolnil tudi z zunanjo podobo.

Skozi celoten album se sicer sprehajamo med mirnimi in bolj udarnimi skladbami. Tako nas v začetku počasi pozdravi World of Sleepers, nato pa udari Ape March. In tako naprej, vse do konca. Ob koncu tako prek udarne Eyes of a Warrior in komada Nomads of Peace preidemo na mirnejšo, a odlično Mother Eternal, zaključimo pa spet z malo bolj udarnim Brainstorming Alchemist.

Raggalution, še tako naprej!

 Luka Stare

Knjiga: Zadie Smith – Beli zobje

Roman, ki pusti vtis in sem ga letošnje poletje rinila vsem pod pazduhe. Prepričala me je lahkotnost listanja te 676 strani obsegajoče (in vsebinsko kompleksne) buklic, ki je nekaj dni obvladovala moje življenje. Kljub temu, da je ležanja pod palmami konec, bodo neprespane noči zavoljo svežega prvenca tedaj (davnega 2000) komaj petindvajsetletne avtorice daljnosežna naložba, obljubim.

Kar navduši, je namreč zrelost pisateljičinega glasu. Njena sposobnost, da piše zajetno prozo, ki se v splošnem dandanes vse bolj umika drobljenim zgodbicam brez pravih zaključkov. Smith je prepričljiva v čisto vsaki repliki, ki jo izreče kdo izmed družinskih članov treh raso mešanih družin Londona. Dogajanje je postavljeno v sedanje deževje, vendar je vanj globoko vsidrana preteklost. Smith z usodo Samada in njegovega prijatelja Archieja Jonesa sega v obdobje druge svetovne vojne, ki se postopoma izrisuje v teku dogajanja. Preizkušnje iz preteklosti znatno oblikujejo sedanjo situacijo, v kateri se znajdejo njuni potomci. Izjemno zanimivo je naenkrat slediti takšnemu razponu plastično predstavljenih oseb s povsem drugačno osebnostno zgodovino.

Zavedni musliman, nesamozavestna Jamajčanka, zategnjeni znanstvenik, oklevajoča Jehova priča, predstavljajo zgolj

peščico glasov priseljencev iz nekdanih britanskih kolonij, rojenih že na Zahodu. Njih opisi nihajo med skrajno stereotipizacijo in v naslednjem stavku izpodbijejo vsa pričakovanja, ko vstopimo v njihove misli. So brez izumetničenih lastnosti, nerealnih zahtev ali kakršnega koli pretiravanja. Zlahka jih razumemo. Za to izrecna pohvala prevajalki Tini Mahkota, ker prehajanje med dialekti sploh ni lahek podvig, jezikovna pestrost pa je ohranjena in je s tem temelj za diferenciacijo značajev. Do zadnjega diha se obdrži tudi duhovitost, mešana s samoironijo, ki odvrča od enoznačnosti branja in razgiba sicer pogosto moreče teme rase, iskanja identitete in asimilacije. Če strnem, Smith uspe podobno kot Vojnoviću, zato tak seznam nagrad, dolgo postopanje po lestvicah vsega Best pa je popolnoma razumljivo.

 Urška Gabrič

Serija: Rick and Morty

Za vse, ki ne poznate serije Rick and Morty, naj na hitro povzamem bistvo. Rick je nor znanstvenik, Morty pa njegov vnuk, ki se mu pridruži na pustolovščinah v vzporednih vesoljih.

V seriji se pojavi še njuna družina, Rickova hči Beth, njen mož Jerry, ter Mortyjeva sestra Summer, vendar se zgodba v glavnem osredotoča na življenji naslovni junakov. S svojo pojavo genialnega znanstvenika, v prostem času pa kroničnega alkoholika, je Rick definitivno eden izmed najbolj priljubljenih likov risanih serij. Njegovo nasprotje pa je Morty, ne preveč bister fantič, preveč zaprt vase, s svojim pesimističnim pogledom na svet postavi seriji pridih realnosti. Čar serije in korenina samega humora pa je sožitje nasprotnih si karakterjev, saj se pogosto epizoda konča popolnoma drugače od pričakovanih gledalcev.

Serija spominja na Back to the Future, z veliko nasilja. Na prvi pogled se zdi, da je serija samo niz naključnih idej, brez repa in glave. Toda se za to naključnostjo popolnoma nepovezanih tematik skriva širša zgodba, ki pa trenutno obstaja samo v obliki nešteti teorij zarot. Že prva sezona je navdušila z morbidnim humorjem

in absurdnimi prizori, zato so bila upravičeno visoka pričakovanja za nadaljevanje serije. Mnogo negativnih pričakovanih je serija porušila s izidom druge sezone, saj sta avtorja prestavila v višjo prestavo ter takoj pokazala svojo genialnost, ter gladko prekašala prejšnjo sezono.

Nemalokrat se vprašaš, na katerih nedovoljenih substancah sta bila avtorja, saj se je serija s svojo unikatnostjo na IMDb lestvici uvrstila v vrh priljubljenosti med serijami, kjer je v družbi z najbolj priljubljeno serijo, Game of Thrones.

Rick and Morty vsebuje sledi podobnih satirskih risanih serij, kot so South Park, The Simpsons in Futurama, hkrati pa se precej razlikuje od vseh naštetih, saj je postavila nove kriterije kakovosti, ki pa jim bo težko konstantno sledila. Ravno zato pa je postala nov trend med množico »mainstream« serij.

 Tim Klemenc

Film: Služkinja

Kadar se združita dve velesili, kot sta viktorijanska kriminalna mojstrovina Žeparka (Sarah Waters, 2002) in velemojster korejskih trilerjev, Park Chan-wook (poznani tudi po Oldboy, 2003; Thirst, 2009 in Stoker, 2013), je svetovna filmska scena obogatena z nominacije za prestižno Palme d'Or zaslužno senzacijo, gotosko-lezbičnim maščevalnim trilerjem, Služkinja (Ah-Ga-Ssi, 2016).

Uilm nas popelje v Korejo pod japonsko okupacijo v tridesetih letih prejšnjega stoletja. Revno žeparko Sook-hee (Kim Taeri) obišče goljuf, »grof« Fujiwara (Ha Jung-woo) in ji zaupa svoj zviti načrt, ki bo obema prinesel bogastvo:

Sook-hee naj se zaposli kot osebna služkinja japonski dedinji, gospodični Hideko (Kim Min-hee). Ta živi pod strogim nadzorom strica Kouzukija (Jo Jin-woong), zbiralca in ponarejevalca knjig, ki bi jo v prihodnosti rad oženil, da bi prejel njeno premoženje. Grof Fujiwara se je pri Kouzukiju že zaposlil kot ilustrator, postal pa bo še gospodičin učitelj slikanja. Sook-heejina naloga je, da se spoprijatelji s Hideko, in jo pripravi do skrivne poroke s Fujiwaro. Po poroki, in ko bo dediščina varno v rokah grofa Fujiwara, bosta Hideko zaprla v psihiatrično bolnišnico, sama pa bosta z vsak svojim deležem premoženja pobegnili.

Na začetku gre vse kot po maslu – prelepa gospodična Hideko je utelešenje naivnosti, in takoj vzpostavi topel odnos s svojo novo služkinjo. Zaupa ji, da jo preganja

samomor njene tete, katere glas jo ponoči ogovarja – vse kaže, da bo resnično prepričljiva kot psihiatrična pacientka. S Sook-heeinim usmerjanjem je vedno bolj naklonjena Fujiwari, in sčasoma celo privoli v poroko. Vendar pa se za Sook-hee ne bo vse tako izšlo, kot sta z grofom načrtovala...

Kot je za režiserja Park Chan-wooka značilno, je film estetsko privlačen ter poln simbolizma (bodite pozorni na lilije, rokavice, in način odpiranja vrat) in grafičnih prikazov spolnosti in (tokrat v malo manjši meri) nasilja. Med kritiki so se pojavljali mešani občutki glede režiserjeve odločitve o koncu, ki je drastično drugačen od tistega v romanu (sama sem tej odločitvi zelo naklonjena), nekateri bolj konservativni gledalci pa so kritizirali tudi pornografsko naravo filma. Osebnost menim, da je oznaka »pornografsko« malenkost pretirana, vsekakor pa bi odsvetovala ogled v družbi staršev.

 Tajda Perne

Kateri član Zapikovega uredništva si?

“Podjetje je kot ogromna ura. Deluje, samo če se vsi zobci lepo prilegajo. No, uro je treba čistiti, podmazovati in navijati. Najboljše ure imajo natančen mehanizem in dobro usklajene vse zobce – govorim v prispodobah. Veste kaj so usklajeni zobci?» - Neverjetni, 2004

1. Kako preživljaš petkov večer?

- A) Udeležujem se nekega stand-up dogodka... Preketo, spet sem pozabil oddati članek!
- B) Na pivu s skupino kolegov iz – vstavi poljubno slovansko deželo in priložnost za mreženje, ki te je tam doletela -
- C) Na nadaljevalnem tečaju joge s kolegicami s foruma astrologov.
- D) Na tleh kopalnice. Iz zvočnikov starega kasetofona se prelivajo harmonični zvoki balad Lane del Rey. Srkam grenko češko pivo in štejem sive lase: Škrlep spet ni oddal članka.
- E) Čas je iluzija.

2. Katero Zapikovo rubriko bi najverjetneje pisal?

- A) Klubovanje. (Kazensko – preveč zamujam roke oddaje.)
- B) Recenzije totalno svežih glasbenih plat, kolega!
- C) Najbolj informativen, zabaven IN točen horoskop na zahodni polobli.
- D) Uvodnik in včasih kakšno Ekstra kontroveržno kolumno.
- E) Čim bolj butast test.

3. Kako bi te opisali prijatelji?

- A) (Prikupno?) zmeden/a
- B) Posrečen/a
- C) Ezoteričen/a
- D) Živčna razvalina
- E) Štorast/a in rahlo čudaški/a

4. Izberi meme (in razjezi človeka srednjih let):

- A) #SaltBae
- B) #CrackingOpenAColdOneWithTheBoys
- C) #TagUrself
- D) #MeAnIntellectual
- E) #AlignmentCharts

Preštej, katero črko si obkrožil/a največkrat!

NAJVEČ A: »ZAMUDIM NA« ROK ŠKRLEP – Kadar ne predavaš na fakulteti v Kazahstanu, si verjetno na odru kakšnega stand-up dogodka. Tvoja neverjetna zmedenost sicer nekaterim ljudem (kašelj-ogovorni urednici-kašelj) sivi lase, večini pa je nepojasljivo prisrčna. Približno 80% prepričan/a si, da se v kotih prašnih omar osnovne šole, ki si jo obiskoval/a, še vedno skriva gora puloverjev in copatk, ki si jih v svojih časih tam pozabil/a. Moral alignment: Chaotic Good.

NAJVEČ B: LUKA STARE »TAJGR« – Zaradi svoje družabnosti in občasne ekscentričnosti si vedno glavna zvezda družabnih dogodkov. Si v prijateljskih odnosih s pomembnimi organi domače vasi, pri mesarju imaš že skorajda družinski popust. Poleg odgovorne urednice si edini član uredništva, ki ni popolnoma nesposoben, zato si celo z njo v dobrih odnosih (s tem se lahko le redko kdo pohvali). Moral alignment: Neutral Good.

NAJVEČ C: AGATA – Premoreš mistične moči intuicije in zdravilne energije. V ljudeh vidiš mnogo dobrega, vendar na tem svetu ni junaka, ki bi mu zaupala bolj kot zvezdam. Ob branju opisa za Tajgra so ti na oči udarile solze, saj veš, da si edini član uredništva, ki se konsistentno drži rokov in vedno napiše dober prispevek. Želiš si, da bi te ljudje bolj cenili. Stevie Nicks ti je največji vzor. Moral alignment: Lawful Good.

NAJVEČ D: ODGOVORNA UREDNICA – Brez tebe bi Zapik obstajal v precej bolj žalostni podobi (dva članka na A4 papirju, polna slovničnih napak, v comic sansu, nabita na vrata lokalne cerkve). Tvoj vsakdan sestavlja urejanje člankov, pisanje grozljivih sporočil zapikovcem, izgubljanje živcev nad Škrlepom ter vinjeno debatiranje o zakotnih romanih in angleški slovniči. Moral alignment: Chaotic Evil.

NAJVEČ E: SESTAVLJALEC TESTOV – Svoj globoko ukoreninjen strah pred neuspehom in tesnobo, ki te onesposobi v družbenih situacijah, skrivaš pod številnimi plastmi slabega smisla za humor in trivialnih podatkov o živalskem svetu. Poleg gangrene je tvoj največji strah, da bi spet prejel/a grozljivo pismo odgovorne urednice. Nekoč si igral/a Fuck-Marry-Kill s sveto trojico, zato si že pripravljen/a na večnost v peklju. Moral alignment: Chaotic Neutral

Nagradna križanka

Geslo prejšnje križanke je bilo **teden mladih** – s pravilnim odgovorom sta si nagradi priborila **Karmen Mohorič** in **Nik Perpar Zupan**. Nagrajenca bosta nagradi prejela po pošti. Rešitev tokratne križanke nam sporočite na www.zapik.si, najkasneje do **15. oktobra**.

	SESTAVILA MATEJA	SLOVENSKI PESNIK SREČKO	DEL KRANJA	KRISTUSOV SODNIK	JAZ (LAT.)	ROK ISTENIČ	ZAPIK	ZAREBRNICA	DEL ROKE
	PRISTANIŠKO MESTO						KAREL DESTOVNIK ZAČETNIK		
	IZVIRNIK, PRVOTNO BESEDILO								
	VAS, NASELJE					OSVEŽILNA PIVAČA KDOR NOSI OČALA			
	MESTO V RUSIJ				OVČJI SAMEC OKOLICA, SOSEŠČINA				
								ŽIVALSKOST	LOJENA SVEČA
ZAPIK	KRAJ PRI DOMŽALAH	ZDRAVILLO PROTI BOLEČINAM	SL. PISATELJ JANEZ E. ČEPICA PRI MUSLIMANIH			NASELJE OB SOČI DROBEČ, KANČEK			
EDEN IZMED NAD-ANGELOV					DEL NOGE PETER ERŽEN				
DODATEK K POGODBI					DEL GRADU, PALAS OMEJEN ČLOVEK, LOLE				
PONOS, DOSTOJANSTVO					RAVNILO (ZASTAR.) FILMSKI DELAVEC			MATEJ ERJAVEC SL. PESNICA META	
ANA LUKNER			NLP PRIPAD. NARO. DA V DACIJ		EVA ŠIFRER ERIC CLAPTON			NORD. BOG. NUA MORJA SL. PISATELJ PAVEL	
ZAPIK	ČLAN GASILCEV KAL POGANJEK					SL. PEVKA NECA AM. IGRALEC LEON			
KDOR OPRAVLJA CENTEV						ŽENSKO IME VRSTA VRBE			
SL. IGRALKA IDA KRAVANJA (....RINA)				MAJA KEUC NIKALNICA		KRAJ OB SOTLI EVA CIMBOLA			TOMAŽ AHAČIČ
KRAJ IN REKA NADDOLENJSKEM					NAJVIŠJA GORANA SVETU				
KDOR IGRA IGRALEC					MESTO V ITALIJ				

Oven

Položaj Merkurja bo povzročil, da vas bo v drugi polovici meseca včasih povsem nepričakovano zmrzilo. Razumeti morate, da zebe samo vas, zato nosite s seboj pleten pulover, ljudem pa za božjo voljo pustite, da uživajo pri odprtih oknih. Ljubezen vas ne bo grela, vsaj od ponedeljka do srede ne. Naj vas te trenutne nevšečnosti ne držijo nazaj, zagrizite v življenje kot podivjan pasji mladič.

Bik

V začetku študijskega leta se boste borili z močnimi vplivi Merkurja, ki bodo iz vašega bistva izsesali vsakršno voljo do resnega študija. K sreči vas ti vplivi lahko dosežejo šele v tretjem nadstropju ali višje, zato se nekaj časa pač držite predavanj v pritličju. Vaše ljubezensko življenje bo, nasprotno, resnično vzcvetelo, zlasti v tretjem nadstropju ali višje. Motivacija meseca: denar

Dvojčka

Zvezde vam bodo vsaj do konca koledarskega leta v veliko pomoč pri vseh projektih, ki od vas zahtevajo kopanje lukenj. Pazite, da si ne skopljete nekakšne akademske luknje, saj vas bo luna že v začetku vodila stran od učenja in v objem zabavnih večernih dogodkov. V ljubezni vas čaka vse dobro, če boste (vsaj v odnosu do svojih partnerjev in/ali simpatij) kolikor toliko dobri ljudje. Dober horoskop ni nadomestek za osnovne manire!

Rak

V drugi polovici septembra boste maščevalno nastrojeni. Opazili boste cel kup krivic, ki so se vam zgodile skozi leta in začutili željo po hladnokrvnem maščevanju. K sreči ste razumen človek, ki ve, da ti odzivi v večini primerov niso najboljši. Vaše ljubezensko življenje je lahko ogroženo, če ne boste dojeli, da se vam nikakor ne godi krivica zgolj zato, ker nekdo noče z vami na kavo. Orožje meseca: zvit časopis

Lev

Začetek šolskega oziroma študijskega leta vam bo prinesel ogromno strganih oblaci. Luknje se bodo začele pojavljati v vaših najljubših majicah, trgati se bodo začele hlačnice edinih kavbojk, ki so vam zares prav. Vse to bo poglubilo vašo slutnjo, da gre tudi za neko večjo, bolj metafizično odsotnost neprekinjenosti prostora in časa. Razloga za skrb ni, vse čudne prigode so zgolj posledica gibanja lune. Pripomoček meseca: šivanka

Devica

Obstaja resna nevarnost, da se boste jeseni zasedeli. Da bi to preprečili, morate nemudoma opraviti nekaj divjih del. Eksperimentirajte na vsakem koraku, namesto navadnega v kavo zlijte sojino mleko, članstvo v klubu pa podaljšajte na poli, ki je sicer sploh ne obiskujete. Vsaka malenkost lahko začne niz dogodkov, ki bo popolnoma spremenil potek vašega življenja. Serija meseca: Dirk Gently's Holistic Detective Agency

Tehtnica

Čaka vas akademski uspeh, vendar boste morali najprej preživeti mesec od zvezd nastaljenih ovir. Vsak torek boste zamujali avtobuse, vsak četrtek izgubili najljubši kemični svinčnik, vsak ponedeljek v lokalu pomotoma dobili le brezkofeinsko kavo. Stanje se bo nekoliko umirilo po 4. oktobru, zato le pogumno naprej. Ne bojte se ljubezni, vsekakor pa se bojte loterije.

Škorpion

V ljubezni boste nesrečni, ne da bi točno vedeli, zakaj. Odpravite se na sprehod po gozdu (najbolj učinkovita je ta dejavnost takrat, ko se že mrači) in se v septembru zadržujte blizu megle (na primer v Ljubljani). To bo vašo dušo očistilo otožnega bremena in ko se bo vaša žalost ujemala z zunanjo podobo sveta, boste spet lahko srečni. V vsakem primeru pa vas čakajo blesteči finančni uspehi.

Strelec

V prvi polovici septembra boste postali nekoliko pozabljivi, zlasti glede študijskih obveznosti. Pogrešali boste svoje počitniško delo, čeprav so vam šli dva meseca vsi sodelavci strašno na živce. V ljubezni vas čaka mnogo preprirov, ki pa ne bodo usodni za vašo zvezo, če jih boste znali sporazumno rešiti. Opozorilo meseca: vrnite knjige v knjižnico

Kozorog

Vaša neresnost vsem opazovalcem povzroča fizično bolečino. Ne gre za to, da ste neresni na vseh področjih...Pravzaprav ste lahko povsem organiziran in aktiven posameznik, vendar imajo ljudje, ki vas obsojajo, svoje prioritete. Že res, da redno opravljate svoje študijske obveznosti, vendar je vaša ravnodušnost do nogometa enostavno nesprejemljiva. Ne zmenite se na tovrstno neodobravanje. Hrana meseca: sirova štručka

Vodnar

V prihodnjem mesecu bo vašemu življenju zavladala modra barva. Je to dobro ali slabo? Kdo zares ve. Ne pustite se motiti modrim predavalnicam, modrim oblaci ali modrim pisalom, ki so sicer nekoč pisala črno. Stvar ni sumljiva. Za boljše počutje spijte vsaj tri kozarce vode na dan. Odgovor na vprašanje, kdaj se boste končno poročili meseca: Nikoli, babi.

Ribi

Pomembno je, da se soočite s svojimi strahovi, a imejte vsaj toliko zdrave pameti, da se v to spustite, ko spijo. (Ste že kdaj videli, kako lastniki domačih živali tem stržejo krepplje, ko nič hudega sluteče dremljejo na kavču?) Ne obremenjujte se preveč s tem, kar bi lahko bilo, če bi se na neki točki odločili drugače. K Mars res udari na vašo paniko, se zatecite k Leibnizovi teodiceji. Čaj meseca: meta

Matter, persons from porlock

22. september, Kino Šiška
10 €

Psihomodo Pop

23. september, Cvetličarna
18 €

Ghostface Killah (ZDA, rap)

25. september, Kino Šiška
23 €

Timber Timbre (KAN, folk-rock)

28. september, Kino Šiška
15 €

Mi2

30. september, Bazen Kranj
od 9 € naprej

Forrest Swords (VB, elektro)

4. oktober, Kino Šiška
12 €

Remember Yesterday – The**Beatles story**

12. oktober, Hala Tivoli
29 €

Jinx

14. oktober, Cvetličarna
20 € (early bird)

Siddharta

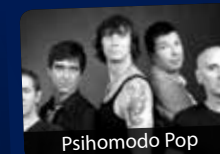
19. oktober, Cvetličarna
15 € (early bird)

Pankrti

20. oktober, Dvorana Stožice
od 25 €

Cory Henry & The Funk Apostles (ZDA, jazz/funk)

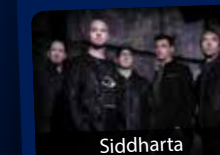
20. oktober, Kino Šiška
16 €

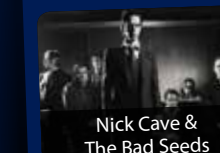
Psihomodo Pop

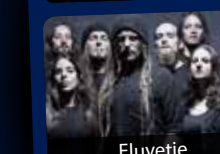
Mi2

Siddharta

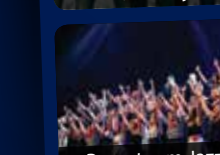
Nick Cave & The Bad Seeds

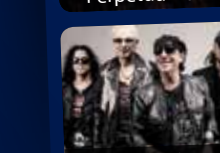
Eluveitie

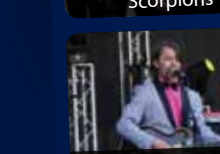
Parni Valjak

Perpetuum Jazzile

Scorpions

Magnifico

Lola Marsh (IZR, indie-folk-pop)

21. oktober, Kino Šiška
12 €

Parov Stelar

21. oktober, Gospodarsko razstavišče
35 €

Nick Cave & The Bad Seeds

30. oktober, Hala Tivoli
od 42 €

Eluveitie, Amaranthe, The Charm The Fury

31. oktober, Kino Šiška
25 €

Parni Valjak

4. november, Dvorana Stožice
od 27 € naprej

Kurzschluss Live: Dubioza Kolektiv

16. november, Gospodarsko razstavišče
18 €

Riblja Čorba

18. november, Dvorana Stožice
od 30 € naprej

Perpetuum Jazzile

25. november, Hala Tivoli
od 25 € naprej

Testament, Annihilator, Death Angel

26. november, Kino Šiška
32 €

Emma Ruth Rundle (ZDA, folk/rock/blues)

29. november, Kino Šiška
8 €

Scorpions

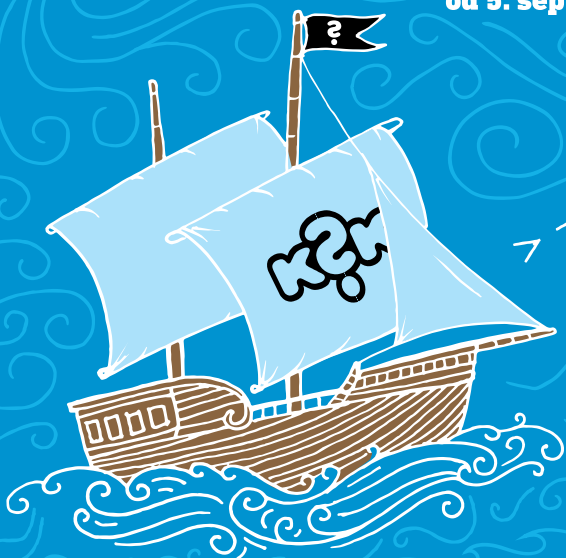
5. december, Dvorana Stožice
od 39 € naprej

Magnifico

25. december, Dvorana Stožice
od 18 € naprej

(P)OSTANI KŠK-JEVEC

včlanjevanje in podaljševanje članstva
v Klubu študentov Kranj
od 5. septembra do 5. oktobra

Gimnazija Kranj
5., 6. in 7.
september

**Gimnazija
Franceta
Prešerna**
12. in 13.
september

**Fakulteta za
organizacijske
vede**
29. september
in 2. oktober

**akcija bo potekala
tudi na info točki KŠK**
(Slovenski trg 5, 4000 Kranj)
do konca oktobra

**Šolski
center
Kranj**
4. in 5.
oktober

**Biotehniški
center Naklo**
3. oktober

**Postani član največjega študentskega kluba,
zavrti svojo srečo in osvoji kul nagrade!**

1 × izlet v Gardaland
3 × bon za koncertni aranžma na koncerti.net
in ostale privlačne nagrade

**KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ**